

وزارت آموزش و پرورش
سازمان آموزش و پرورش استان سیستان و بلوچستان

بررسی مقایسه ای پائین بودن نرخ گذر تحصیلی از
دوره ابتدائی به راهنمائی در استان سیستان و
بلوچستان در طی سالهای ۷۶-۸۰

مجری طرح

ناظر

این طرح با استفاده از اعتبارات آموزشی سازمان آموزش و پرورش استان سیستان و
بلوچستان اجرا شده است .

چکیده

بررسی مقایسه ای پائین بودن نرخ گذر تحصیلی از ابتدائی به راهنمائی در استان

سیستان و بلوچستان در طی سالهای ۷۶-۸۰

هدف مطالعه حاضر شناخت و مقایسه روند گذشته نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر شهری و روستایی مناطق و نواحی آموزشی استان در سالهای ۷۶ تا ۸۰ بوده است . جامعه آماری شامل آمار تمام دانش آموزان پنجم ابتدایی پایه اول و راهنمایی به تفکیک جنسیت ، مناطق و نواحی ، شهری و روستائی است و نمونه مورد بررسی برابر کل جامعه آماری است و سئوالات تحقیق عبارتند از :

- آیا نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر از دوره ابتدائی به راهنمائی در مناطق و نواحی آموزشی استان در سالهای ۷۶-۸۰ یکسان است ؟

- آیا نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی ازدوره ابتدایی به راهنمایی در مناطق و نواحی آموزشی استان سالهای ۷۶-۸۰ یکسان است؟

- نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان مناطق و نواحی آموزش استان در مقایسه با هم در طی سالهای ۷۶-۸۰ چگونه است ؟

در این تحقیق با استفاده از شاخص نرخ گذر تحصیلی اطلاعات به دست آمده مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و نتایجی به شرح ذیل حاصل شد.

نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی استان در طی سالهای ۷۶-۸۰ یکسان نبوده است .

نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر در سالهای ۷۶-۸۰ از پسران پائین تر بوده است .

منطقه نصرت آباد در طی سالهای مورد بررسی پایین ترین نرخ گذر تحصیلی در بین دانش آموزان دختر و پسر استان را دارا بوده است .

نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی در طی سالهای ۷۶-۸۰ یکسان نبوده است .

نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان روستائی در طی سالهای ۷۶-۸۰ از دانش آموزان شهری پایین تر بوده است .

در طی سالهای تحصیلی ۷۶-۸۰ نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان مناطق و نواحی آموزشی استان در مقایسه با هم یکسان نبوده است و افزایش نرخ گذر تحصیلی در طی این سالها با نوسان همراه بوده است .

نظام‌های آموزشی در جهان نقشی حیاتی در پیشرفت و توسعه همه جانبه از جمله شکوفا ساختن استعداد‌های بالقوه و خلاقیت‌های جمعیت یک کشور را ایفا می‌کنند چرا که این نظام‌ها توسعه‌دهنده اولیه منابع انسانی هستند و منابع انسانی دارای‌های اساسی هر کشوری محسوب می‌شود. بنابراین رشد اقتصادی، ثبات سیاسی و برابری اجتماعی بستگی به کیفیت آموزش نیروی انسانی دارد. ایتائو (Itao, 1995).

از این نظر آموزش و پرورش به منزله عامل اصلی دستیابی کشور به توسعه تلقی می‌گردد. این اهمیت در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران به مراتب بیشتر است (قاسمیان، ۱۳۷۵) ص ۴۶. پیشرفتهای شگرف کشورهای توسعه یافته و صنعتی به دلیل توجه به نیروهای انسانی در نظام‌های آموزش و پرورش آنها است. بررسی‌های انجام شده حاکی از آن است که در کشورهای توسعه یافته با وجود کاهش دانش‌آموزان از ۲۷ درصد به ۲۳ درصد در طی دوره‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۳، سهم کارکنان آموزشی به میزان ۳۴ درصد و سهم منابع مالی آموزش و پرورش به میزان ۸۵ درصد افزایش یافته است. در حالی که در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران علی‌رغم افزایش سهم دانش‌آموزان از ۷۳ درصد در سال ۱۹۸۰ به ۷۷ درصد در سال ۱۹۹۳، منابع مالی از ۱۹ درصد به ۱۵ درصد کاهش یافته است (قاسمیان، ۱۳۷۵). این واقعیت بیانگر عدم سرمایه گذاری لازم بروی دانش‌آموزان به عنوان «سرمایه های ملی» در کشورهای در حال توسعه است سرمایه گذاری لازم در سرمایه های انسانی که منجر به افزایش نرخ بالای بازدهی اجتماعی و اقتصادی می‌گردد از طرف همه متخصصین علم اقتصاد و آموزش و

پرورش با اولویت تلقی شده است (ستاریفر، ۱۳۸۱). کمیته ملی توسعه پایدار سازمان ملل در برنامه عمرانی خود که در یک برنامه ۲۱ ماده ای تدیون شده است بر سرمایه‌گذاری بیشتر در زمینه نیروهای انسانی بویژه در نقاط روستایی و محروم تأکید و به منظور توسعه پایدار و ارتباط مناسب با جمعیت هر کشور، دولت‌ها را به تدوین سیاست‌هائی متناسب با عوامل جمعیتی و مصرف منابع و گسترش مناسب تکنولوژی ترغیب نموده است.

یکی از متغیرهای اساسی تأثیر گذار بر شاخص توسعه انسانی نرخ با سوادی و آموزش است خصوصاً آموزش کودکان پیش دبستانی، ابتدایی و راهنمایی که پایه های زیرین توسعه را تشکیل می دهند این مسئله صورت جدی تری به خود می گیرد آنگاه که آمارها خبر از $\frac{1}{3}$ جمعیت زیر ۱۵ سال کشور را می دهد بر این اساس در هر سال تحصیلی تعداد معینسی از افراد در انتظار ورود به نظام آموزشی قرار می گیرند، لذا از نظام آموزشی این انتظار وجود دارد تا آمادگی لازم برای پذیرش این طیف وسیع از افراد جامعه را داشته و با تمهیدات مناسب شرایط عبور از یک دوره به دوره بالاتر را برای آنها فراهم نماید. ارزش این مسئله یعنی عبور محصلان از یک دوره به دوره دیگر واضح و روشن است چرا که در نهایت نیروهای آموزش دیده و ترتیبیت شده جذب مشاغل مورد نیاز جامعه خواهند شد. این در حالی است که نتایج تحقیقات حاکی از افت تحصیلی شمار زیادی از محصلان مقاطع ابتدایی و راهنمایی تحصیلی است که نشان دهنده پائین بودن نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر استان از ابتدائی به راهنمایی است (نبی زاده، ۱۳۸۱) بر این اساس توجه به توصیه سازمان ملل یعنی تدوین سیاست های که به توازن بین جمعیت و امکانات منجر شود و فرصت های مناسبی برای موفقیت محصلان را فراهم آورد ضروری است بنابراین تهیه و تنظیم چشم

اندازی مناسب از واقعیت های گذشته برای ترسیم برنامه ریزیهای مطلوب آینده از این جهت که از یک طرف موجب بهره برداری درست از منابع و از طرف دیگر منجر به ایجاد فرصت های آموزشی برابر گردد حائز اهمیت است.

هدف کلی از انجام این تحقیق بررسی و مقایسه نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان از ابتدائی به راهنمائی در مناطق و نواحی آموزشی استان در طی سالهای ۷۶-۸۰ است .

:

۳-۱- بررسی و مقایسه نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی از ابتدائی به راهنمائی در طی سالهای ۷۶-۸۰ در استان سیستان و بلوچستان .

۳-۲- بررسی و مقایسه نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی از ابتدائی به راهنمائی در طی سالهای ۷۶-۸۰

۳-۳- بررسی و مقایسه نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان مناطق و نواحی آموزشی استان در طی سالهای ۷۶-۸۰

۱- آیا نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر از دوره ابتدائی به راهنمائی در مناطق و نواحی آموزشی استان در سالهای ۷۶-۸۰ یکسان است .

۲- آیا نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستائی از دوره ابتدائی به راهنمائی در مناطق و نواحی آموزش استان درس الهای ۷۶-۸۰ یکسان است .

۳- نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان مناطق و نواحی آموزشی استان در مقایسه با هم و در طی سالهای ۷۶-۸۰ چگونه است.

واژه ها و متغیرهای اساسی تحقیق

: انتقال و عبور دانش آموزان از یک دوره تحصیلی به دوره تحصیلی بالاتر

را گذر تحصیلی می نامند . برای محاسبه نیاز به تعداد دانش آموزان پایه آخر هر یک از

دوره های تحصیلی و آمار تعداد دانش آموزان ثبت نام کننده و جدید در پایه اول دوره

تحصیلی به تعداد ثبت نام کنندگان جدید (پایه $s+1$ تا $t+1$) زیاده، (زاده، ۱۳۸۱)

$$\text{نرخ گذر} = \frac{\text{تعداد دانش آموزان پایه } g \text{ در سال } t}{\text{تعداد دانش آموزان پایه } g \text{ در سال } t-1} \times 100$$

تا مدت ها قبل تصور می شد که منابع طبیعی نقش اساسی در توسعه و سازندگی ایفا می

کند و میزان پیشرفت کشورها را سطح برخورداری آنها از منابع طبیعی قلمداد می

کردند، امروزه صاحب نظران و اندیشمندان جهان را اعتقاد بر این است که انسان محور

توسعه است و توسعه انسانی نقش مرکزی را در توسعه اقتصادی ، اجتماعی ، سیاسی و

فرهنگی را برعهده دارد . شولتز (Schultz,1961) معتقد است که دانش آموزان به عنوان

سرمایه های انسانی آنگاه که با توانائی ها و مهارت هایش فارغ التحصیل می گردد و

وارد یک نظام اجتماعی دیگر می شود می تواند فعالیت های آن سازمان را از جهات

مختلف تحت تأثیر قرار دهد. کشوری که قادر به افزایش و آگاهی انسان ها نباشد و راه

درست

بهره گیری از سرمایه های انسانی را نیاموزد، در فرآیند توسعه جهانی راه به جایی

نبرده و پایه های استقلال آن متزلزل می گردد. اگر ما به عنوان یک کشور در حال توسعه

معتقد هستیم که باید از مواهب و منابع انسانی خودمان به نحو احسن استفاده کنیم و از

کلیه کودکان و نوجوانان و برای همه افراد مستعد است (نبی زاده ، ۱۳۸۱). این هدف از دیر باز مورد توجه محافل مختلف بوده است و قانون تعلیمات اجباری توجه مقامات مسئول را بدان جلب نموده است و بی شک پیشرفتهای علمی ، اقتصادی ، فن آورانه کشورها مرهون نیروی انسانی آگاه و متخصص و کاردان است. هر گونه تغییر و تحول سازنده با توجه به پرورش نیروی انسانی کار آمد انجام شدنی است. به دانش آموزان به عنوان سرمایه های انسانی که بالقوه زمینه توسعه کشور را دارا می باشند باید فرصت مناسب برای گذر از دوره ای به دوره دیگر داده شود. بر این اساس نظام آموزشی باید پویا و پیوسته در حال تحول باشد تا بتواند آرمان های افراد ، انتظارات گروهها و نهادهای اجتماعی را متحول سازد (مشایخ ۱۳۷۷). ایجاد نظام آموزشی پویا از وظایف اصلی یک برنامه ریز آموزشی است. زیرا او با کار برد منظم روش های تحلیلی در مورد هر یک از اجزای نظام آموزشی به استقرار یک نظام آموزشی کارآمد کمک می کند. بررسی نرخ گذر به عنوان یکی از وظایف برنامه ریزان آموزشی و کاربرد روش های تحلیلی در مطلوب کردن فعالیت های نظام آموزشی کشور از آنجا اهمیت دارد که از یکطرف منجر به آگاه کردن والدین از چگونگی بهره مندی فرزندان آنان از حق آموزش می گردد و از طرف دیگر در می یابند چگونه یک محصل از یک مقطع به مقطع دیگری پای می گذارد و چگونه حق آنها ادا می شود و مهمتر آنکه در صورت پایین بودن نرخ گذر و مشخص شدن نقاط ضعف نظام آموزشی راه های تقویت مدیریت آموزشی برای ارتقاء کیفیت آموزش چاره اندیشی می گردد.

مبانی نظری تحقیق

عملکرد نظام‌های آموزشی در موقعیت‌های سازمانی محصول عوامل متفاوتی است. دامنه این عوامل از ساختار، دانش، منابع غیر انسانی، موقعیت‌های راهبردی تا منابع انسانی در نوسان است مک میلان و شولر معتقدند که تأکید بر منابع انسانی در سازمان‌ها فرصت‌های مهمی برای تأمین نیازهای آنها و افزایش عملکرد سازمان‌ها را فراهم می‌کند. (هرسی و بلانچارد (1986), Hersey and Blanchard در هر نظام آموزشی، فعالیت‌های آموزشی به مثابه سرمایه‌گذاری یک نسل برای نسل دیگر است (بازرگان، ۱۳۸۰). هدف اصلی این سرمایه‌گذاری توسعه انسانی است. بر این اساس بررسی عملکرد نظام‌های آموزشی و سنجش کارآئی درونی و بیرونی آنها از اهمیت قابل توجهی برخوردار می‌گردد. در هر نظام آموزشی محصلان از عوامل اصلی و زیر بنایی آن محسوب می‌گردند لذا تجزیه و تحلیل وضعیت آنها با توجه به سرمایه‌گذاری کلانی که از طرف دولت‌ها بروی آنها انجام می‌گردد باید با دقت و ظرافت انجام گردد در این زمینه به منظور مطالعه وضعیت دانش‌آموزان از جمله نرخ گذر تحصیلی یعنی عبور از یک دوره به دوره دیگر از مفهوم جریان دانش‌آموزی استفاده می‌گردد یکی از سئوالات اساسی از نظام آموزشی این است که آیا دانش‌آموزان به عنوان یکی از درون‌داده‌های نظام آموزشی موفق به عبور از یک دوره به دوره دیگر می‌شوند و یا مجبور به ترک تحصیل شده و یا پایه تحصیلی خود را تکرار می‌کنند. آیا دوره ابتدایی را پشت سر گذاشته و به دوره راهنمایی می‌رسند و برای مقاطع دیگر آماده می‌شوند در اینجا مسئله کارآئی نظام یعنی بازده حاصل از یک نظام در مقایسه با درون‌داد آن مطرح می‌شود (مشایخ، ۱۳۷۷).

کارآئی بالای یک نظام آموزشی گویای آن است که نسبت بازده به درون داد آن نظام افزایش یافته است و دانش آموزان بیشتری موفق به عبور از یک دوره به دوره دیگر شده اند . اطلاع منظم از عملکرد دانش آموزان برحسب گروههای مختلف شهری و روستایی منطقه ای و جغرافیایی شرایط بهتر و مفیدتری را برای ارزشیابی وضعیت نظام آموزشی برای برنامه ریزان آموزشی را فراهم می کند.

و این حق اساسی والدین است که بدانند چگونه فرزندان آنها از حق آموزش بهره مند و

دانش ، بینش و مهارتهای لازم به مقطع دیگر پای می گذارند هر چند که باید اذعان نمود که اعمال حق آموزش و بهره مندی از آموزش پایه برای کلیه کودکان واجب التعلیم به طور کامل تاکنون فراهم نشده است.(مشایخ ، ۱۳۷۷).

آموزش و پرورش عمومی و نقش پایه ای آن

یکی از ویژگیهای نظام آموزشی تقسیم بندی آن به سطوح یا دوره های مشخص می باشد به طور کلی نظام آموزشی کشور ما در سطح آموزش و پرورش از دوره هایی به شرح ذیل تشکیل شده است . دوره آمادگی ، دوره ابتدائی ، دوره راهنمایی و دوره متوسطه ، دوره آموزش و پرورش ابتدائی و راهنمایی به آموزش و پرورش عمومی اطلاق می گردد که اساس و پایه نظام آموزشی محسوب می گردد .

نکته مهم آنست که آموزش و پرورش پیش از دبستان یکی از پایه های اساسی تعلیم و تربیت محسوب می گردد و به عبور موفقیت آمیز از دوره ابتدائی به راهنمایی کمک بیشماری می نماید. سن آموزش قبل از دبستان به عنوان یکی از مراحل تکوین شخصیت کودک مورد تأکید محققین قرار گرفته و اصل پنجم از اصول راهنمایی سیاست های

آموزشی سازمان جهانی تعلیم و تربیت ، آموزش و تربیت نوباوگان در سنین پیش از دبستان را شرط اولیه و اساس هر سیاست آموزشی و فرهنگی معرفی نموده است. از طرف دیگر این سازمان گسترش تعلیم و تربیت خردسالان در سن پیش از دبستان را از جمله هدفهای اساسی در جهت گیریهای آموزشی دهه ۱۹۷۰ اعلام نموده است.

بررسی های انجام شده در پایه اول نظام آموزشی دوره ابتدایی به مردودی ها و افت تحصیلی ۲۰ درصدی اشاره دارد که نشان از دلزدگی آنان نسبت به مدرسه و تحصیل به دلیل عدم آمادگی برای ورود به پایه های بعدی است .

در باب اهمیت آموزش و پرورش عمومی اصل یازدهم اصول حاکم بر نظام آموزشی و پرورشی به صراحت از اجباری بودن آموزش و پرورش عمومی صحبت نموده است و می گوید : «دولت موظف است تا تمهیدات لازم برای آموزش و پرورش دوره عمومی را فراهم نماید». این نکته گویای این مطلب است که با اجباری شدن آموزش عمومی مانع از بازگشت کم سوادان و نو سوادان به بیسوادی شده و حتی زمینه ریشه کن کردن آن را می توان تدارک نمود.

شکل کلی ساختار نظام آموزشی در آموزش و پرورش عمومی حاکی از آن است که در این دوره حداقل تعلیم آحاد ملت را ضروری فرض نموده است.

(بنت و همکاران 1989 ; Bent and et al) در اهمیت آموزش و پرورش عمومی می گوید. به آموزش و پرورش عمومی گاهی اوقات آموزش و پرورش آزادیخواهی گفته می شود چرا که یادگیری سزاوار انسانی است که آزاد آفریده شده است پس ضروری است تا نیازهای مشترک همه جوانان در قالب دانش ، مهارت و نگرش در آموزش و پرورش عمومی ارائه گردد.

یونسکو حق آموزش را از پایه های اساسی حقوق انسانی برشمرده و در اعلانیه حقوق بشر و منشور حقوق انسانی بین المللی از آموزش و پرورش برای همگان به صراحت سخن به میان آورده و دولت ها را موظف به تحقیق این هدف مهم نموده است (یونسکو).

رشد جمعیت و نرخ گذر تحصیلی

در دهه های گذشته موضوع فرصت های نابرابر آموزش و داشتن شانس یکسان در آموزش و پرورش مورد توجه دولت ها قرار گرفته و دیدگاههای فلسفی ، اقتصادی، اجتماعی، روان شناختی متفاوتی در این زمینه ارائه شده است (مشایخ، ۱۳۷۷). اصل سی ام قانون اساسی جمهوری اسلامی بر این نکته پای می فشرده که «دولت موظف است وسائل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره تحصیلی متوسطه فراهم سازد و وسایل تحصیلات عالی را تا سرحد خود کفائی کشور به طور رایگان گسترش دهد (نبی زاده، ۱۳۸۱). یکی از آشکارترین عوامل رشد مطلق کشورهای کنترل رشد جمعیت می باشد و در کشورهای در حال رشد بر خلاف کشورهای صنعتی و توسعه یافته که اغلب رشد جمعیت اندکی دارند ولی از رشد بالای اقتصادی برخوردارند، آهنگ رشد جمعیت بسیار شتابان است. نگاهی به افزایش مطلق جمعیت نشان می دهد که جمعیت جهان در سال ۱۸۰۰ میلادی پس از گذشت دو میلیون تا پنج میلیون سال از خلقت انسان به یک میلیارد نفر رسید ، افزایش یک میلیارد دوم تنها در ۱۳۰ سال اتفاق افتاد، پس از گذشت فقط سی سال یعنی در سال ۱۹۶۰ جمعیت جهان به سه میلیارد نفر بالغ شد ، ۱۵ سال بعد به چهار میلیارد نفر افزایش یافت نرخ رشد جمعیت جهان در سال ۱۹۶۰ به ۲ درصد رسید که این نرخ ، جمعیت را در ۳۵ سال به دو برابر افزایش داد. در حال حاضر میانگین نرخ رشد جمعیت جهان به ۱/۴ درصد کاهش یافته است. در فاصله

۱۹۷۵ تا ۱۹۹۵ جمعیت جهان بالغ بر پنج میلیارد و ششصد میلیون نفر و هم اکنون به بیش از ۶ میلیارد نفر رسیده است. از این میزان در سال ۱۹۹۵ بیش از دو میلیارد و ۹۴۰ میلیون نفر یعنی بیش از ۳۸/۵ درصد در سن تحصیل (۲۴-۵) بوده اند که این نسبت در آفریقا، ۴۶ درصد، در آمریکا ۳۶ درصد، در آسیا ۳۹ درصد، در اروپا ۲۷ درصد و در اقیانوسیه ۳۳ درصد جمعیت را تشکیل می دهد.^۱ بر این اساس هرچه تعداد کودکان و جوانان در سن تحصیل به نسبت جمعیت بیشتر باشد (جوان بودن جمعیت) بار نظام آموزشی سنگین تر و تقاضا منجر به فدا کردن کیفیت به نفع کمیت گردیده است. در کشورهای در حال رشد و فقیر تعداد زیادی از محصلان، از آموزش با کیفیت، محروم و موفق به اتمام تحصیلات خود نمی گردند و یا زودتر از موعد، تحصیل را رها می سازند.

جمعیت کشور ما نیز در فاصله سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۷۵ از ۴۹/۴ میلیون نفر به بیش از ۶۰ میلیون نفر افزایش یافته است به دلیل نرخ بالای رشد در سالهای جنگ و قبل از آن نسبت جمعیت در سن تحصیل کشور به شدت افزایش یافته به گونه ای که علیرغم تلاش زیادی برای غلبه بر نابرابری های آموزشی هنوز توفیق زیادی در این راستا حاصل نشده است.

روند رشد جمعیت در استان

براساس سرشماری سال ۱۳۷۵، جمعیت استان ۱۷۲۲۵۷۹ نفر گزارش گردیده است، پیش بینی انجام گرفته از جمعیت استان نشان می دهد که این جمعیت در سال ۱۳۸۰ از ۲ میلیون نفر گذشته و به رقمی حدود ۲۰۴۹۷۹۳ نفر خواهد رسید که رشدی معادل ۱۶ درصد نسبت به سال ۱۳۷۵ را نشان

^۱-Statistical yearbook ; unesco 1997.

می دهد و در افق پیش بینی یعنی در سال ۱۳۸۵ این رقم به حدود ۲۳۵۸۰۲۸ نفر خواهد رسید.

رشد جمعیت استان که از اواخر دهه ۶۰ روند کاهشی به خود گرفته در سالهای آتی نیز این روند را حفظ خواهد نمود این رشد از ۳/۷ درصد در سال ۱۳۷۵ به ۳/۱۲ درصد در سال ۱۳۸۰ و نهایتاً به ۲/۴۹ درصد در افق پیش بینی سال ۱۳۸۵ خواهد رسید.

در همین راستا جمعیت شهری استان از ۷۹۴۵۲۸ نفر در سال ۱۳۷۵ به ۱۰۶۴۳۳۲ نفر در سال ۱۳۸۰ بالغ گردیده است که رشدی معادل ۳۴ درصد نسبت به سال ۱۳۷۵ را نشان می دهد. جمعیت روستائی در سال ۱۳۷۵ معادل ۹۲۸۰۵۱ نفر بوده است که این رقم در سال ۱۳۸۰ به ۹۸۵۴۶۱ نفر افزایش یافته است که رشدی معادل ۶/۲ درصد نسبت به سال ۱۳۷۵ را نشان می دهد.

تعداد دانش آموزان استان

جمعیت دانش آموزان استان از (۳۸۳۸۷۴) نفر در سال تحصیلی ۷۶-۷۵ به (۴۸۰۶۲۰) نفر در سال تحصیلی ۱۳۸۰ بالغ گردیده است که رشدی معادل (۳۴/۸۷ درصد) را نشان می دهد. تعداد

دانش آموزان در دوره ابتدائی از (۲۷۲۰۸۵) نفر در سال ۱۳۷۵ به (۱۶۲۷۶۸) نفر در سال تحصیلی ۱۳۸۰ رسیده است که کاهش معادل (۴۰/۱۸ درصد) را نشان می دهد.

جمعیت دانش آموزان دختر ابتدائی در سال ۱۳۷۵ بالغ بر (۱۲۰۴۶۶) نفر بوده است که در سال تحصیلی ۱۳۸۰ به (۱۱۳۵۳۰۰) نفر افزایش یافته است که (۱۲/۳۱ درصد) رشد را نشان می دهد. جمعیت دانش آموزان پسر ابتدائی در همین سال (۱۵۱۶۱۹) نفر بوده است که در سال ۱۳۸۰ به (۱۶۲۱۲۲) نفر رسیده است که ۶/۹۳ درصد رشد نموده است که از

رشد دانش آموزان دختر (۵/۳۸ درصد) کمتر بوده است. در همین راستا تعداد دانش آموزان شهری استان در دوره ابتدایی در سال ۱۳۷۵ (۱۳۱۷۴۳) نفر و جمعیت روستائی برابر با (۱۴۰۳۴۲) نفر بوده است که این جمعیت در سال ۱۳۸۰ برای دانش آموزان شهری به (۱۳۴۶۵۴) نفر و دانش آموزان روستائی به (۱۶۲۷۶۸) نفر افزایش پیدا نموده است که به ترتیب رشدی معادل (۲/۲۱ درصد) و (۱۵/۹۸ درصد) داشته است که در این رابطه رشد جمعیت دانش آموزان روستائی (۱۳/۷۷ درصد) بیشتر از رشد جمعیت دانش آموزان شهری است.

در خصوص نرخ گذر تحصیلی در کشور تحقیق بسیار کم و یا در قالب فرصت های آموزشی انجام شده است. دفتر هماهنگی طرح ها و برنامه ریزی توسعه آموزش و پرورش در سال ۱۳۷۱ به بررسی کارآئی درونی نظام آموزشی کشور در دوره ابتدائی در سالهای ۷۰-۵۹ پرداخت و نتیجه گرفت که دانش آموزان شهری بهتر از دانش آموزان روستائی و دانش آموزان دختر بهتر از پسر تحصیل می کنند. (سهرابی و قاسمی، ۱۳۷۳) در پژوهش خود تحت عنوان «بررسی کارائی داخلی آموزش و پرورش در طی سالهای ۶۸ تا ۷۲ به این نتیجه رسیدند که نرخ ارتقای تحصیلی دختران دانش آموز در تمام دوره ها و پایه های تحصیلی بالاتر از نرخهای مشابه برای پسران است. (عطابخش، ۱۳۷۵) در پژوهش خود با عنوان «بررسی کارآئی درونی آموزش ابتدائی عشایر استان خوزستان طی سالهای ۷۴-۶۸ نتیجه گرفت که نرخ گذر تحصیلی از ابتدایی به راهنمایی یکسان نبوده و نرخ دختران از پسران کمتر است و تعداد کمی از محصلان به دوره های بعدی دست می

یابند. (سالمی ، ۱۳۷۶) در پژوهش خود تحت عنوان «بررسی کارآئی درونی آموزش راهنمائی استان خوزستان به این نتیجه رسید که دانش آموزان دختر از پسر و دانش آموزان شهری از روستائی دارای عملکرد بهتری هستند(زینلی پور،۱۳۷۷) در تحقیقی که تحت عنوان «بررسی کمی و کیفی آموزش و پرورش ابتدائی در استان هرمزگان انجام داده و با برنامه اول توسعه مقایسه نموده است نتیجه گرفت که :

۱ - نرخ گذر از اولین سال برنامه تا پایان برنامه روند صعودی داشته است و از طرفی این نرخ براساس جنسیت و مناطق (شهری و روستائی) سیر صعودی داشته است.

۳- نرخ گذر تحصیلی پسران روستائی بهتر از دختران است.

(دبیری،۱۳۷۸) در پژوهش که با عنوان «بررسی میزان نابرابری فرصت های آموزش دوره های تحصیلی ابتدائی و راهنمائی استان هرمزگان انجام داد یافته های او نشان می دهد که نرخ گذر تحصیلی از ابتدائی به راهنمائی در مناطق و نواحی استان هرمزگان یکسان توزیع نشده است . تحقیق (دش خانه، ۱۳۸۰) تحت عنوان «بررسی عوامل مؤثر در نابرابریهای آموزشی در دوره آموزشی عمومی به منظور ارائه مدلی نظری برای آموزش دختران» نشان دهنده این است که نرخ گذر تحصیلی دختران در دبستان تهران با رتبه ۱ بالاترین نرخ و سیستان و بلوچستان با رتبه ۲۶ پائین ترین نرخ را داشته است. (نبی زاده ، ۱۳۸۱) در تحقیقی تحت عنوان «رتبه بندی مناطق و نواحی آموزشی استان سیستان و بلوچستان از نظر فرصت های آموزش نتیجه گرفت که

- ۱- نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان دختر از پسر از دوره ابتدائی به راهنمائی صد در صد نیست و نرخ گذر تحصیلی دختران و پسران به ترتیب (۱۷/۱۳ درصد) و (۱۴/۳۲ درصد) از میانگین کشوری پائین تر است.
- ۲- نرخ گذر تحصیل دختران از پسران کمتر است.

الف - مقدمه

هدف محقق از انجام این تحقیق ، توصیف عینی ، واقعی و منظم خصوصیات یک موقعیت یا یک موضوع است به عبارت دیگر پژوهشگر در این تحقیق سعی دارد تا آنچه "هست"

را بدون هیچگونه دخالت عیناً گزارش نماید بر این اساس با توجه به موضوع و هدف تحقیق روش انجام این پژوهش پیمایشی از نوع روند پژوهشی است.

جامعه آماری در این تحقیق عبارت از آمار تمام دانش آموزان پایه پنجم ابتدائی و پایه اول دوره راهنمائی به تفکیک جنسیت ، مناطق و نواحی ، شهری و روستایی است . مناطق و نواحی آموزشی استان سیستان و بلوچستان به شرح جدول ذیل خلاصه شده است.

۱	ایرانشهر	۸	خاش	۱۵	زاهدان ناحیه ۲	۲۲	قصر قند
۲	بزمان	۹	دشتیاری	۱۶	سراوان	۲۳	کنارک
۳	بمپور	۱۰	دلگان	۱۷	سرباز	۲۴	لاشار
۴	بنجار	۱۱	راسک	۱۸	سیب و سوران	۲۵	میانکنگی
۵	پشت آب	۱۲	زابل	۱۹	شهرکی و ناروئی	۲۶	میرجاوه
۶	جالق	۱۳	زابلی	۲۰	شیب آب	۲۷	نصرت آباد
۷	چابهار	۱۴	زاهدان ناحیه ۱	۲۱	فنوج	۲۸	نوک آباد
						۲۹	نیک شهر

در این تحقیق نمونه با کل جامعه برابر می باشد .

د - نحوه جمع آوری اطلاعات

اطلاعات مورد نیاز در این تحقیق از طریق نشریات آماری آموزش و پرورش استان جمع آوری گردید آمار و اطلاعات مورد نیاز به شرح ذیل عبارت است از:

۱ - آمار دانش آموزان پایه پنجم ابتدایی و آمار پایه اول راهنمائی به تفکیک مناطق و

نواحی ، جنسیت و شهری و روستایی .

۲ - آمار مردودین مشغول به تحصیل پایه اول راهنمائی به تفکیک مناطق و نواحی ،
جنسیت و شهری و روستائی .

اطلاعات به دست آمده در این تحقیق با توجه به موضوع و با استفاده از شاخصهای آمار
توصیفی نظیر جداول، درصدها و نرخ گذر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

هدف از انجام این تحقیق بررسی مقایسه ای پایین بودن نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش
آموزان دختر و پسر از ابتدایی به راهنمایی در طی سالهای ۷۶-۸۰ در مناطق و نواحی
آموزشی استان سیستان و بلوچستان می باشد.

در این راستا اطلاعات جمعیتی مربوط به تعداد دانش آموزان پنجم ابتدایی دختر و پسر، شهری و روستایی و تعداد دانش آموزان اول راهنمایی دختر و پسر، شهری و روستایی به انضمام تعداد مردودین مشغول به تحصیل سال اول راهنمایی به تفکیک جنسیت و منطقه جمع آوری و با استفاده از شاخص آماری نرخ گذر تحصیلی به شرح ذیل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

-

سؤال فوق با استفاده از شاخص نرخ گذر تحصیلی مورد بررسی و نتایجی به شرح ذیل به دست آمد.

جدول شماره ۲ - نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی در سال تحصیلی ۷۶-۷۵

۸۹/۸۱	*۱۰۶/۴۷	۹۶	۲۳۶	۳۲۸۴	۱۳۲۱	۱۹۶۳	۲۹۸۶	۱۳۶۴	۱۶۲	ایرانشهر	۱
									۲		
۲۵/۹۵	۳۲/۴۲	۲	۱۰	۲۶۷	۹۱	۱۷۶	۸۵۵	۳۴۳	۵۱۲	بزمان	۲
۸۴/۰۶	۸۸/۵۵	۳۹	۸۹	۱۲۰۹	۵۴۰	۶۶۹	۱۲۵۱	۵۹۶	۶۵۵	بمپور	۳
۷۷/۹۴	۷۲/۰۲	۲۸	۵۷	۷۳۱	۲۹۳	۴۳۸	۸۶۹	۳۴۰	۵۲۹	بنجار	۴
۶۴/۸۱	۸۹/۴۶	۱۱	۴۱	۸۴۵	۳۳۷	۵۰۸	۱۰۲۵	۵۰۳	۵۲۷	پشت آب	۵
۶۲/۳۳	۶۰/۰۵	۱	۸	۳۷۶	۱۳۵	۲۴۱	۶۰۳	۲۱۵	۳۸۸	جالق	۶
۸۲/۸۲	۸۷/۰۷	۱۴	۷۸	۱۰۷۸	۴۱۴	۶۶۴	۱۱۵۶	۴۸۳	۶۲۸	چابهار	۷
۹۲/۴۳	۹۸/۶۱	۴۵	۱۶۶	۱۹۴۸	۷۱۷	۱۲۳۱	۱۸۰۷	۷۲۷	۱۰۸	خاش	۸
									۰		
۲۵/۳۵	۵۷/۳۴	۱	۷۹	۷۹۴	۵۵	۷۳۹	۱۳۶۴	۲۱۳	۱۱۵	دشتیاری	۹
									۱		
۸۳/۷۷	۱۰۳/۵۸	۱	۳۵	۶۰۳	۱۹۲	۴۱۱	۵۹۱	۲۲۸	۳۶۳	دلگان	۱۰
۴۴/۶۴	۷۰/۵۷	۲	۵۲	۵۵۳	۱۲۷	۴۲۶	۸۱۰	۲۸۰	۵۳۰	راسک	۱۱
۱۰۱/۲۵	۱۰۵/۲۲	۲۶۳	۲۶۹	۳۵۴۴	۱۷۲۴	۱۸۲۰	۲۹۱۷	۱۴۴۳	۱۴۷	زابل	۱۲
									۴		
۴۲/۲۹	۶۶/۵۷	۲	۱۲	۳۴۰	۸۷	۲۵۳	۵۶۳	۲۰۱	۳۶۲	زابلی	۱۳
۹۲/۸۸	۹۵/۳۷	۲۰۵	۷۱۹	۶۰۸۰	۲۲۹۳	۳۷۸۷	۵۴۶۵	۲۲۴۸	۳۲۱	زاهدان ناحیه	۱۴
									۷	۱	
۱۰۰/۰۸	۹۱/۲۲	۱۶۳	۵۶۳	۵۵۹۴	۲۵۸۸	۳۰۰۶	۵۱۰۱	۲۴۲۳	۲۶۷	زاهدان ناحیه	۱۵
									۸	۲	
۶۹/۹۱	۹۰/۸۷	۳۳	۱۲۸	۲۰۹۶	۷۴۴	۱۳۵۲	۲۳۶۴	۱۰۱۷	۱۳۴	سراوان	۱۶
									۷		
۳۶/۴۳	۶۹/۳۴	۱۵	۴۴	۷۳۰	۱۶۸	۵۶۲	۱۱۶۷	۴۲۰	۷۴۷	سرباز	۱۷
۴۹/۴۰	۶۴/۳۷	۳۱	۷۳	۸۲۱	۲۸۰	۵۴۱	۱۲۳۱	۵۰۴	۷۲۷	سیب و سور	۱۸
										ان	
۷۷/۸۵	۹۲/۳۵	۱۷	۱۲۱	۱۵۸۲	۶۰۴	۹۷۸	۱۶۸۲	۷۵۴	۹۲۸	شهرکی و نارو	۱۹
										ئی	
۷۵/۷۰	۸۸/۸۶	۱۰	۵۸	۱۰۷۹	۴۱۵	۶۶۴	۱۲۱۷	۵۳۵	۶۸۲	شیب آب	۲۰
۶۵/۵۸	۸۱/۲۲	۲۸	۵۲	۶۲۰	۲۰۹	۴۱۱	۷۱۸	۲۷۶	۴۴۲	فنج	۲۱
۸۴/۰۵	۹۰/۳۴	۱۶	۳۲	۶۱۷	۲۱۱	۴۰۶	۶۴۲	۲۳۲	۴۱۴	قصر قند	۲۲
۶۷/۳۸	۷۹/۲۵	۷	۱۴۴	۸۳۰	۱۹۷	۶۳۳	۸۹۹	۲۸۲	۶۱۷	کنارک	۲۳
۵۴/۱۴	۷۱/۶۴	۶	۳۳	۴۸۴	۱۶۳	۳۲۱	۶۹۲	۲۹۰	۴۰۲	لاشار	۲۴

۶۱/۷۰	۷۲/۰۷	۴۳	۱۳۷	۱۰۱۲	۳۳۳	۶۷۹	۱۲۲۲	۴۷۰	۷۵۲	میانکنگی	۲۵
۴۰/۲۵	۶۷/۷۵	-	۱۴	۴۲۴	۹۷	۳۲۷	۷۰۳	۲۴۱	۴۶۲	میرجاوه	۲۶
-	-	-	-	۲۰۶	۴۵	۱۶۱	-	-	-	نصرت‌آباد	۲۷
۴۵/۵۰	۵۶/۹۵	۱	۳۸	۲۹۷	۸۷	۲۱۰	۴۹۱	۱۸۹	۳۰۲	نوک‌آباد	۲۸
۴۸/۷۰	۸۵/۶۸	۵۵	۱۵۸	۱۱۰۴	۳۱۸	۷۸۶	۱۲۷۳	۵۴۰	۷۳۳	نیکشهر	۲۹
۷۸/۶۴	۸۶/۰۴	۱۱۳۵	۳۴۴۶	۳۹۱۴۸	۱۴۷۸۵	۲۴۳۶۳	۴۱۶۶۸	۱۷۳۵۷	۲۴۳۱	استان	۳۰

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت از مناطق و نواحی در سال

تحصیلی ۷۵-۷۶

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه بزمان با (۳۲/۴۲ درصد) و

دختران با (۲۵/۳۵ درصد) مربوط به منطقه دشتیاری می باشد.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی پسران و دختران به ترتیب مربوط به ایرانشهر با (۱۰۶/۴۷

درصد) و (۱۰۲/۲۵ درصد) مربوط به زابل است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران و دختران (۷/۰۷ درصد) است،

(۳۲/۴۲-۲۵/۳۵=۷/۰۷) به عبارت دیگر (۷/۰۷ درصد) از دختران منطقه دشتیاری بیشتر

از پسران منطقه بزمان ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران و پسران (۵/۲۲ درصد) است.

(۱۰۶/۴۷-۱۰۱/۲۵=۵/۲۲) به عبارتی (۵/۲۲ درصد) از پسران نسبت به دختران بیشتر

موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی شده اند.

۵- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه بزمان (۳۲/۴۲ درصد) و

بیشترین نرخ مربوط به منطقه ایرانشهر (۱۰۶/۴۷ درصد) است که اختلاف

(۱۰۶/۴۷-۳۲/۴۲=۷۴/۰۵) را نشان می دهد.

به عبارت دیگر (۷۴/۰۵ درصد) از پسران منطقه بزمان نسبت به ایرانشهر موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۶- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران مربوط به دشتیاری (۲۵/۳۵ درصد) و بیشترین مقدار مربوط به زابل با (۱۰۱/۲۵ درصد) می باشد که اختلاف (۷۵/۹ درصدی) را نشان می دهد. $(۱۰۱/۲۵ - ۲۵/۳۵ = ۷۵/۹)$

به عبارتی (۷۵/۹ درصد) از دختران دشتیاری نسبت به زابل در دوره راهنمایی ثبت نام ننموده اند که یا ترک تحصیل و یا پایه قبل را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران استان (۸۶/۰۴ درصد) و دختران (۷۸/۶۴ درصد) است که اختلاف (۷/۴ درصدی) را نشان می دهد. $(۸۶/۰۴ - ۷۸/۶۴ = ۷/۴)$

به عبارت دیگر در سال تحصیلی ۷۶-۷۵ (۷/۴ درصد) از دختران استان نسبت به پسران استان یا ترک تحصیل نموده اند یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی مربوطه شده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

۸۳/۴۳	*۸۶/۲۲	۱۲۳	۳۰۹	۳۱۳۸	۱۳۷۷	۱۷۶۱	۳۱۸۷	۱۵۰ ۳	۱۶۸ ۴	ایرانشهر	۱	
۱۳۱/۲	۴۹/۷۳	۸	۳۹	۳۰۲	۱۷۲	۱۳۰	۳۰۸	۱۲۵	۱۸۳	بزممان	۲	
۸۶/۹۶	۸۳/۴۱	۶۵	۱۴۸	۱۲۰۸	۵۵۲	۶۵۶	۱۱۶۹	۵۶۰	۶۰۹	بمپور	۳	
۸۶/۵۸	۸۲/۹۹	۲۱	۷۱	۷۳۶	۲۹۲	۴۷۱	۷۹۵	۳۱۳	۴۸۲	بنجار	۴	
۶۴/۸۰	۷۴/۴۳	۲۱	۴۰	۸۱۰	۳۱۰	۵۰۰	۱۰۶۴	۴۴۶	۶۱۸	پشت آب	۵	
۶۵/۸۸	۶۸/۸۲	۱۶	۴۱	۴۴۱	۱۵۵	۲۸۶	۵۶۷	۲۱۱	۳۵۶	جالق	۶	
۷۶/۴۲	۷۷/۶۸	۵۱	۱۳۴	۱۱۲۴	۴۴۰	۶۸۴	۱۲۱۷	۵۰۹	۷۸	چابهار	۷	
۷۳/۵۹	۸۰/۴۵	۶۲	۱۸۳	۱۸۵۰	۶۷۵	۱۱۷۵	۲۰۶۶	۸۳۳	۱۲۳ ۳	خاش	۸	
۳۱/۷۰	۷۳/۳۰	۱۵	۱۲۱	۹۹۹	۱۱۲	۸۸۷	۱۳۵۱	۳۰۶	۱۰۴ ۵	دشتیاری	۹	
۳۹/۸۳	۶۸/۵۰	۶۴	۱۲۲	۶۴۹	۲۰۳	۴۴۶	۸۲۲	۳۴۹	۴۷۳	دلگان	۱۰	
۳۲/۶۹	۴۹/۴۶	۴۰	۱۶۳	۶۲۸	۱۴۲	۴۸۵	۹۶۳	۳۱۲	۶۵۱	راسک	۱۱	
۱۰۱/۵۴	۹۰/۵۲	۱۲۷	۳۵۲	۳۴۵۶	۱۷۱۰	۱۷۴۶	۳۰۹۹	۱۵۵ ۹	۱۵۴ ۰	زابل	۱۲	
۶۴/۲۸	۷۱/۳۱	۸	۲۳	۴۲۳	۱۳۴	۲۸۹	۵۶۹	۱۹۶	۳۷۳	زابلی	۱۳	
۷۶/۸۶	۸۸/۹۰	۲۸۲	۹۳۳	۶۲۵۶	۲۳۵۲	۳۹۰۴	۶۰۳۵	۲۶۹ ۳	۳۳۴ ۲	زاهدان ناحیه ۱	۱۴	
۸۶/۹۶	۷۷/۸۲	۲۸۲	۸۹۸	۵۵۰۴	۲۴۹۰	۳۰۱۴	۵۲۵۸	۲۵۳ ۹	۲۷۱ ۹	زاهدان ناحیه ۲	۱۵	
۸۰/۹۱	۷۹/۲۵	۳۱	۱۲۲	۲۱۳۴	۸۲۸	۱۳۰۶	۲۴۷۹	۹۸۵	۱۴۹ ۴	سراوان	۱۶	
۴۸/۳۹	۶۶/۸۰	۹	۷۲	۷۷۳	۲۲۰	۵۵۳	۱۱۵۶	۴۳۶	۷۲۰	سرباز	۱۷	
۶۳/۴۹	۶۴/۶۷	۷	۹۵	۸۶۰	۲۸۰	۵۸۰	۱۱۸۰	۴۳۰	۷۵۰	سیب و سور ان	۱۸	
۸۰/۱۶	۸۸/۷۵	۵۰	۱۸۷	۱۵۶۶	۵۴۳	۱۰۲۳	۱۵۵۷	۶۱۵	۹۴۲	شهرکی و نارو ئی	۱۹	
۸۲/۳۱	۸۶/۳۶	۲۳	۸۸	۱۰۹۱	۴۶۵	۶۲۶	۱۱۶۰	۵۳۷	۶۲۳	شیب آب	۲۰	
۶۳/۲۲	۷۹/۲۷	۴۷	۵۳	۷۲۲	۲۹۸	۴۲۴	۸۶۵	۳۹۷	۴۶۸	فnoj	۲۱	
۷۵/۶	۷۹/۹۱	۲۵	۱۰۸	۶۸۴	۲۱۴	۴۷۰	۷۰۳	۲۵۰	۴۵۳	قصر قند	۲۲	
۶۴/۸۲	۷۰/۲۷	۳۶	۲۸۳	۹۳۲	۲۰۰	۷۳۲	۸۹۲	۲۵۳	۶۳۹	کنارک	۲۳	
۷۸/۰۱	۷۰/۲۳	۹	۵۸	۵۹۶	۲۲۹	۳۶۷	۷۲۲	۲۸۲	۴۴۰	لاشار	۲۴	
۵۸/۵۲	۷۲/۰۳	۷۲	۱۷۷	۱۰۱۸	۳۲۶	۶۹۲	۱۱۴۹	۴۳۴	۷۱۵	میانکنگی	۲۵	
۳۳/۷۴	۶۷/۴۴	۴	۶۴	۴۴۱	۸۷	۳۵۴	۶۷۶	۲۴۶	۴۳۰	میرجاوه	۲۶	

۲۷/۲۷	۳۶/۶۲	۱	۲۵	۲۱۲	۴۶	۱۶۶	۵۵۰	۱۶۵	۳۸۵	نصرت‌آباد	۲۷
۵۱/۳۳	۵۹/۲۷	۷	۵۲	۳۳۱	۸۴	۲۴۷	۴۷۹	۱۵۰	۳۲۹	نوک‌آباد	۲۸
۵۶/۳۹	۶۴/۷۸	۲۹	۱۷۱	۹۷۱	۲۸۵	۶۸۴	۱۲۴۹	۴۵۴	۷۹۵	نیک‌شهر	۲۹
۷۵/۶۶	۷۷/۴۹	۱۵۳۵	۵۱۳۲	۳۹۸۸۱	۱۵۲۲۱	۲۴۶۶	۴۳۲۸۷	۱۸۰۸ ۸	۲۵۱۹ ۹	استان	۳۰

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نصرت آباد با (۳۶/۶۲ درصد) و دختران هم مربوط به نصرت آباد با (۲۷/۲۷ درصد) می باشد.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی پسران و دختران به ترتیب مربوط به زابل با (۹۰/۵۲ درصد) و (۱۳۱/۲۰ درصد) مربوط به منطقه بزمان است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران و دختران (۹/۳۵ درصد) است ، (۳۶/۶۲-۲۷/۲۷=۹/۳۵) به عبارت دیگر (۹/۳۵ درصد) از دختران بیشتر از پسران یا ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران و پسران (۴۰/۶۸ درصد) است. (۱۳۱/۲۰-۹۰/۵۲=۴۰/۶۸) به عبارت دیگر (۴۰/۶۸ درصد) از پسران بیشتر از دختران یا ترک تحصیل نموده یا مجبور به تکرار پایه پنجم شده اند.

۵- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نصرت آباد با (۳۶/۶۲ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به شهرستان زابل با (۹۰/۵۲ درصد) است که

اختلاف (۵۳/۹ درصد) را نشان

می دهد. (۳۶/۶۲-۹۰/۵۲=۵۳/۹) به عبارت دیگر (۵۳/۹ درصد) از پسران منطقه نصرت آباد نسبت به پسران زابل موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۶- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران مربوط به نصرت آباد با (۲۷/۲۷ درصد) و بیشترین مقدار مربوط به بزمان با (۱۳۱/۲۰ درصد) می باشد که اختلاف

شان (۱۰۳/۹۳ درصدی) را نشان

می دهد. (۱۳۱/۲۰-۲۷/۲۷=۱۰۳/۹۳)

۷- نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران استان (۷۷/۴۹ درصد) و دختران (۷۵/۶۶ درصد) است که اختلاف (۱/۸۳ درصدی) را نشان می دهد.

به عبارت دیگر در سال تحصیلی ۷۷-۷۸ (۱/۸۳ درصد) از دختران استان نسبت به پسران یا ترک تحصیل نموده اند یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

۷۷/۴۸	*۹۷/۲۵	۱۰۷	۲۳۳	۳۰۵۷	۱۳۰۲	۱۷۵۵	۲۹۲۱	۱۳۶۶	۱۵۶۵	ایرانشهر	۱	
۸۸/۴۲	۸۱/۱۵	۱	۹	۱۹۳	۸۵	۱۰۸	۲۱۷	۹۵	۱۲۲	بزممان	۲	
۹۳/۴۳	۹۷/۲۱	۳۲	۹۰	۱۱۳۴	۴۸۷	۶۴۷	۱۰۶۰	۴۸۷	۵۷۳	بمپور	۳	
۶۴/۷۲	۷۸/۷۱	۶	۴۵	۶۲۸	۲۱۷	۴۱۱	۷۹۱	۳۲۶	۴۶۵	بنجار	۴	
۷۱/۲۳	۸۸/۳۷	۷	۴۹	۸۵۲	۳۰۹	۵۴۳	۹۸۳	۴۲۴	۵۵۹	پشت آب	۵	
۶۱/۱۱	۸۴/۹۵	۵	۳۲	۳۸۴	۱۱۵	۲۶۹	۴۵۹	۱۸۰	۲۷۹	جالق	۶	
۹۷/۰۵	۱۰۲/۵۲	۲۲	۱۰۷	۱۳۲۱	۴۸۲	۸۳۹	۱۱۸۸	۴۷۴	۷۱۴	چابهار	۷	
۸۸/۰۲	۱۰۰/۴۶	۲۹	۱۳۹	۱۹۷۳	۷۴۲	۱۲۳۱	۱۸۹۷	۸۱۰	۱۰۱۸	خاش	۸	
۳۲/۸۰	۸۰/۶۶	۶	۱۵۴	۸۷۵	۱۰۸	۷۶۷	۱۰۷۱	۳۱۱	۷۶۰	دشتیاری	۹	
۷۷/۰۸	۱۰۷/۳۱	۹	۳۳	۶۸۵	۲۴۱	۴۴۴	۶۸۴	۳۰۱	۳۸۳	دلکان	۱۰	
۶۷/۷۰	۹۳/۹۵	۱۴	۱۰۰	۶۷۶	۱۸۸	۴۸۸	۶۷۰	۲۵۷	۴۱۳	راسک	۱۱	
۱۰۴/۳۵	۱۰۴/۰۸	۵۵	۱۵۲	۳۳۲۲	۱۵۸۹	۱۷۳۳	۲۹۸۹	۱۴۷۰	۱۵۱۹	زابل	۱۲	
۵۶/۷۲	۹۳/۲۸	۵	۲۵	۳۶۳	۱۰۲	۲۶۱	۴۲۴	۱۷۱	۲۵۳	زابلی	۱۳	
۸۶/۶۴	۹۹/۸۱	۹۰	۵۴۸	۵۹۹۴	۲۲۶۹	۳۷۵۶	۵۶۹۸	۲۵۱۵	۳۱۸۳	زاهدان ناحیه ۱	۱۴	
۹۴/۰۱	۸۸/۹۰	۹۵	۳۹۶	۴۹۰۷	۲۳۲۴	۲۵۸۳	۴۸۳۱	۲۳۷۱	۲۴۶۰	زاهدان ناحیه ۲	۱۵	
۷۹/۰۲	۸۸/۹۸	۱۱	۹۹	۱۹۴۷	۷۹۸	۱۱۴۹	۲۱۷۶	۹۶۶	۱۱۸۰	سراوان	۱۶	
۵۸/۱۳۵	۹۰/۲۱	۱۱	۷۸	۱۰۰۴	۲۹۰	۷۱۴	۱۱۸۵	۴۸۰	۷۰۵	سرباز	۱۷	
۷۹/۹۵	۹۴/۷۰	۱۹	۱۳۰	۹۳۹	۳۳۶	۶۱۳	۸۹۴	۳۸۴	۵۱۰	سیب و سورا ن	۱۸	
۸۴/۴۶	۹۳/۱۰	۳۸	۱۹۶	۱۵۷۹	۵۸۷	۹۹۲	۱۵۰۵	۶۵۰	۸۵۵	شهرکی و نارو ئی	۱۹	
۸۰/۳۰	۸۹/۶۶	۱۳	۶۰	۱۰۷۸	۴۳۷	۶۴۱	۱۱۷۶	۵۲۸	۶۴۸	شیب آب	۲۰	
۸۳/۹۳	۹۹/۴۷	۴	۳۶	۶۵۰	۲۳۹	۴۱۱	۶۵۷	۲۸۰	۳۷۷	فنج	۲۱	
۴۸/۶۵	۹۲/۴۲	۱۷	۶۸	۶۴۴	۱۹۸	۴۴۶	۷۸۱	۳۷۲	۴۰۹	قصر قند	۲۲	
۸۰	۷۷/۶۶	۲	۱۲۲	۷۲۵	۲۰۷	۵۱۸	۷۵۲	۲۵۵	۴۹۷	کنارک	۲۳	
۶۶/۸۳	۸۱/۶۷	۲۰	۴۹	۴۶۰	۱۵۷	۳۰۳	۵۱۶	۲۰۵	۳۱۱	لاشار	۲۴	
۶۹/۷۳	۸۵/۴۷	۲۰	۶۷	۹۵۱	۳۳۱	۶۳۰	۱۰۹۳	۴۴۶	۶۴۷	میانکنگی	۲۵	
۴۰	۸۳/۱۵	۱۷	۸۵	۴۰۷	۹۵	۳۱۲	۴۶۸	۱۹۵	۲۷۳	میرجاوه	۲۶	
۴۳/۴۸	۵۰/۸۲	۴	۳۹	۲۵۸	۶۴	۱۹۴	۴۴۳	۱۳۸	۳۰۵	نصرت آباد	۲۷	
۴۰/۴۸	۸۵/۳۱	۲	۴۲	۳۰۴	۵۳	۲۵۱	۳۷۱	۱۲۶	۲۴۵	نوک آباد	۲۸	
۵۰/۲۵	۵۱/۷۶	۲۱	۱۴۱	۶۵۸	۲۲۳	۴۳۵	۹۷۰	۴۰۲	۵۶۸	نیک شهر	۲۹	
۸۱/۵۹	۹۱/۷۸	۶۸۳	۳۳۳۴	۳۷۹۶۸	۱۴۵۶۵	۲۳۴۰ ۳	۳۸۸۸۰	۱۷۰۱۵	۲۱۸۶ ۵	استان	۳۰	

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نصرت آباد با (۵۰/۸۲ درصد) و دختران مربوط به دشتیاری با (۳۲/۸۰ درصد) است.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی پسران و دختران به ترتیب مربوط به دلگان با (۱۰۷/۳۱ درصد) و زابل با (۱۰۴/۳۵ درصد) می باشد.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران و دختران (۱۸/۰۲ درصد) است، (۵۰/۸۲-۳۲/۸۰=۱۸/۰۲) به عبارت دیگر (۱۸/۰۲ درصد) از دختران نسبت به پسران یا ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران و پسران (۲/۹۶ درصد) است. (۱۰۷/۳۱-۱۰۴/۳۵=۲/۹۶) که این اختلاف بیانگر این نکته است که (۲/۹۶ درصد) دختران نسبت به پسران موفق به ورود به دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده یا مجبور به تکرار پایه پنجم شده اند.

۵- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نصرت آباد با (۵۰/۸۲ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه دلگان با (۱۰۷/۳۱ درصد) است که اختلاف (۱۰۷/۳۱-۵۰/۸۲=۵۶/۴۹) (۵۶/۴۹ درصدی) را نشان می دهد. به عبارت دیگر (۵۶/۴۹ درصد) از دانش آموزان پسر منطقه نصرت آباد نسبت به دلگان موفق به ورود به دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۶- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران مربوط به دشتیاری با (۳۲/۸۰ درصد) و

بیشترین

مقدار مربوط به شهرستان زابل با (۱۰۴/۳۵ درصد) است که اختلاف (۷۱/۵۵=۳۲/۸۰-

۱۰۴/۳۵) (۷۱/۵۵ درصدی) را نشان می دهد. به عبارت دیگر (۷۱/۵۵ درصد) از دانش

آموزان دختر دشتیاری نسبت به دانش آموزان دختر زابل وارد دوره راهنمایی نگردیده

اند که یا ترک تحصیل کرده اند و یا پایه پنجم را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران استان (۹۱/۷۸ درصد) و دختران استان

(۸۱/۵۹ درصد) است که اختلاف (۱۰/۱۹ درصدی) را نشان می دهد. (۱۰/۱۹=۸۱/۵۹-

۹۱/۷۸) به عبارت دیگر در سال تحصیلی ۷۷-۷۸ (۱۰/۱۹ درصد) از دختران نسبت به

پسران موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده یا مجبور

به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و

پسر مناطق و نواحی استان در سال تحصیلی ۷۷-۷۸ یکسان نبوده و همه دانش آموزان

موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال

پنجم را مجدداً تکرار کرده اند.

۱۰۰/۲۸	*۱۰۰/۳۸	۶۵	۱۸۶	۲۲۳۹	۱۴۸۷	۱۷۵ ۲	۲۹۰۴	۱۴۱۸	۱۴۸۶	ایرانشهر	۱	
۹۵/۶۰	۷۶/۵۲	۲	۱۷	۱۹۴	۸۹	۱۰۰	۲۰۶	۹۱	۱۱۵	بزمان	۲	
۱۰۳/۴۳	۱۰۴/۹۵	۱۲	۶۳	۱۲۲۳	۵۲۴	۶۹۹	۱۱۰۱	۴۹۵	۶۰۶	بمپور	۳	
۸۰/۳۹	۷۸/۴۵	۸	۳۱	۶۹۴	۲۹۹	۳۹۵	۸۲۶	۳۶۲	۴۶۴	بنجار	۴	
۸۳/۴۱	۹۶/۱۴	۷	۴۳	۸۶۱	۳۶۹	۴۹۲	۹۰۱	۴۳۴	۴۶۷	پشت آب	۵	
۸۵/۳۸	۹۷/۳۷	۸	۳۹	۴۵۲	۱۵۴	۲۹۸	۴۳۷	۱۷۱	۲۶۶	جالق	۶	
۹۴/۲۸	۱۱۷/۱۵	۲۵	۱۱۳	۱۲۵۷	۴۵۴	۸۰۳	۱۰۴۴	۴۵۵	۵۸۹	چابهار	۷	
۸۷/۴۰	۱۱۵/۹۰	۳۳	۱۷۲	۱۹۴۹	۷۲۰	۱۲۲ ۹	۱۶۹۸	۷۸۶	۹۱۲	خاش	۸	
۷۶/۷۵	۹۹/۱۷	۱۰	۱۵۳	۱۰۹۱	۲۱۸	۸۷۳	۹۹۷	۲۷۱	۷۲۶	دشتیاری	۹	
۸۸/۷۳	۱۰۲/۰۶	۳	۲۵	۶۷۷	۲۵۵	۴۲۲	۶۷۳	۲۸۴	۳۸۹	دلگان	۱۰	
۷۶/۳۳	۱۰۶/۳۱	۷	۱۱۱	۷۳۹	۲۰۷	۵۳۲	۶۵۸	۲۶۲	۳۹۶	راسک	۱۱	
۱۰۱/۳۱	۱۰۵/۱۰	۳۶	۱۵۵	۳۳۰۲	۱۶۲۱	۱۶۸ ۱	۲۹۲۹	۱۴۷۷	۱۴۵۲	زابل	۱۲	
۸۳/۶۲	۹۶/۹۰	۱	۲۵	۴۱۹	۱۴۴	۲۷۵	۴۲۹	۱۷۱	۲۵۸	زابلی	۱۳	
۸۵	۱۰۲/۳۸	۱۲۰	۵۶۷	۵۹۷۱	۲۳۰۲	۳۶۶ ۹	۵۵۹۷	۲۵۶۷	۳۰۳۰	زاهدان ناحیه ۱	۱۴	
۹۹/۸۰	۱۰۰/۹۹	۹۱	۲۳۴	۵۵۲۸	۲۵۴۷	۲۹۸ ۱	۵۱۸۱	۲۴۶۱	۲۷۲۰	زاهدان ناحیه ۲	۱۵	
۹۶/۳۵	۱۰۹/۱۶	۴	۵۲	۲۱۳۳	۹۰۱	۱۲۳ ۲	۲۰۱۲	۹۳۱	۱۰۸۱	سراوان	۱۶	
۷۳/۴۶	۱۰۱/۹۲	۱۵	۱۵۱	۱۱۸۹	۳۵۰	۸۳۹	۱۱۳۱	۴۵۶	۶۷۵	سرباز	۱۷	
۷۹/۶۱	۱۰۲/۱۰	۲۷	۹۱	۹۳۱	۳۵۵	۵۷۶	۸۸۷	۴۱۲	۴۷۵	سیب و سوره ان	۱۸	
۸۷/۳۸	۱۰۰/۳۶	۴۹	۱۶۴	۱۶۲۶	۶۱۷	۱۰۰ ۹	۱۴۹۲	۶۵۰	۸۴۲	شهرکی و تارو ئی	۱۹	
۸۲/۷۰	۹۳/۸۹	۵	۵۱	۱۰۵۱	۴۱۶	۶۳۵	۱۱۱۹	۴۹۷	۶۲۲	شیب آب	۲۰	
۹۵/۹۲	۱۰۴/۲۳	۷	۳۳	۶۹۳	۲۶۶	۴۲۷	۶۴۸	۲۷۰	۳۷۸	فنج	۲۱	
۸۸/۶۷	۹۳/۰۱	۲۸	۴۸	۶۴۹	۲۵۵	۳۹۴	۶۲۸	۲۵۶	۳۷۲	قصر قند	۲۲	
۸۰/۳۳	۱۰۵/۸۶	۱۲	۱۰۹	۹۲۲	۲۵۳	۶۶۹	۸۲۹	۳۰۰	۵۲۹	کنارک	۲۳	
۹۵/۱۳	۱۰۳/۹۰	۲۳	۶۲	۶۴۶	۲۳۸	۴۰۸	۵۵۹	۲۲۶	۳۳۳	لاشار	۲۴	
۷۴/۴۷	۹۵/۸۱	۱۳	۱۸	۱۰۰۱	۳۶۶	۶۳۵	۱۱۱۸	۴۷۴	۶۴۴	میانکنگی	۲۵	

۶۸/۰۴	۹۵/۸۱	۱۲	۵۹	۵۰۰	۱۴۴	۳۵۶	۵۰۴	۱۹۴	۳۱۰	میرجاوه	۲۶
۵۱/۸۵	۸۵/۱۲	۶	۳۸	۳۶۰	۷۶	۲۸۴	۴۲۴	۱۳۵	۲۸۹	نصرت آباد	۲۷
۴/۹۳	۳۹/۵۹	۹۵	۱۱۹	۳۸۲	۱۰۹	۲۷۳	۶۷۳	۲۸۴	۳۸۹	نوک آباد	۲۸
۱۰۸/۴۵	۱۱۳/۲۰	۳۴	۶۹	۸۶۱	۳۲۹	۵۳۲	۶۸۱	۲۷۲	۴۰۹	نیک شهر	۲۹
۸۹/۷۱	۱۰۱/۱۹	۷۵۸	۲۹۹۸	۴۰۵۴۰	۱۶۰۶۵	۲۴۴۷ ۵	۳۸۲۸۶	۱۷۰۶۲	۲۱۲۲۴	استان	۳۰

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نوک آباد با (۳۹/۵۹ درصد) و دختران هم مربوط به منطقه نوک آباد با (۴/۹۳ درصد) است.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی پسران و دختران به ترتیب مربوط به شهرستان چابهار با (۱۱۷/۱۵ درصد) و نیک شهر با (۱۰۸/۴۵ درصد) می باشد.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران و دختران (۳۴/۶۶ درصد) است، (۳۴/۶۶=۴/۹۳-۳۹/۵۹) به عبارت دیگر (۳۴/۶۶ درصد) از دختران نسبت به پسران بیشتر ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران و پسران (۸/۷ درصد) است. (۸/۷=۱۰۸/۴۵-۱۱۷/۱۵)

۵- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نوک آباد با (۳۹/۵۹ درصد) و بیشترین نرخ گذر مربوط به شهرستان چابهار با (۱۱۷/۱۵ درصد) است که اختلاف (۷۷/۵۶ درصد) را نشان

می دهد. (۷۷/۵۶=۳۹/۵۹-۱۱۷/۱۵) به عبارت دیگر (۷۷/۵۶ درصد) از دانش آموزان پسر

نوک آباد نسبت به دانش آموزان پسر چابهار موفق به ورود به دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۶- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران مربوط به منطقه دشتیاری با (۴/۹۳ درصد) و بیشترین نرخ گذر مربوط به نیکشهر با (۱۰۸/۴۵ درصد) است که اختلاف (۱۰۳/۵۲ درصد) را نشان می دهد. (۱۰۸/۴۵-۴/۹۳=۱۰۳/۵۲)

به عبارت دیگر (۱۰۳/۵۲ درصد) از دانش آموزان دختر منطقه نوک آباد نسبت به دانش آموزان دختر نیکشهر موفق به ورود به دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۷- نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران استان (۱۰۱/۱۹ درصد) و دختران استان (۸۹/۷۱ درصد) است که اختلاف (۱۱/۴۸ درصدی) را نشان می دهد. (۸۹/۷۱-۱۱/۴۸=۷۸/۲۳) به عبارت دیگر در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ (۱۱/۴۸ درصد) از دختران استان نسبت به پسران موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

-
سؤال فوق با استفاده از شاخص نرخ گذر واقعی تحصیلی مورد بررسی قرار گرفت و

نتایج به شرح ذیل به دست آمد:

۵۲/۹۶	۱۱۹/۰۴	۶۲	۲۷۰	۳۲۸۴	۵۴۵	۲۷۳۹	۲۹۸۶	۹۱۲	۲۰۷۴	ایران شهر	۱	
۱۰/۴۵	۱۲۸/۲۷	۵	۷	۲۶۷	۷۴	۱۹۳	۸۵۵	۶۶۰	۱۹۵	بزمان	۲	
۸۲/۴۸	۱۰۵/۶۶	۱۰۰	۲۸	۱۲۰۹	۹۵۷	۲۵۲	۱۲۵۱	۱۰۳۹	۲۱۲	بمپور	۳	
۶۹/۶۳	۱۰۸/۵۷	۶۷	۱۸	۷۳۱	۵۹۹	۱۳۲	۸۶۹	۷۶۴	۱۰۵	بنجار	۴	
۷۱/۰۶	۱۰۱/۴۱	۴۰	۱۲	۸۴۵	۶۱۷	۲۲۸	۱۰۲۵	۹۶۲	۲۱۳	پشت آب	۵	
۶۰/۸۶	-	۹	-	۳۷۶	۳۷۶	-	۶۰۳	۶۰۳	-	جالق	۶	
۴۲/۶۷	۹۶	۲۰	۷۲	۱۰۷۸	۱۱۹	۵۹۵	۱۱۵۶	۲۲۲	۹۲۴	چابهار	۷	
۵۸/۶۸	۱۲۸/۲۹	۶۶	۱۴۵	۱۹۴۸	۵۵۶	۱۳۹۲	۱۸۰۷	۸۳۵	۹۷۲	خاش	۸	
۴۹/۷۶	۸۳/۶۵	۷۶	۴	۷۹۴	۷۰۳	۹۱	۱۳۶۴	۱۲۶۰	۱۰۴	دشتیاری	۹	
-	۳۶/۳۸	۲۷	۹	۶۰۳	۳۷۹	۲۲۴	۵۹۱	-	۵۹۱	دلگان	۱۰	
۵۵/۸۹	۱۰۰	۲۵	۲۹	۵۵۳	۴۱۹	۱۳۴	۸۱۰	۷۰۵	۱۰۵	راسک	۱۱	
-	۱۰۷/۹۲	-	۵۳۲	۳۵۴۴	-	۳۵۴۴	۲۹۱۷	۱۲۶	۲۷۹۱	زابل	۱۲	
۲۳/۸۵	۱۱۳/۰۲	۵	۹	۳۴۰	۸۸	۲۵۲	۵۶۳	۳۴۸	۲۱۵	زابلی	۱۳	
-	۹۴/۳۴	-	۹۲۴	۶۰۸۰	-	۶۰۸۰	۵۴۶۵	-	۵۴۶۵	زاهدان ناحیه ۱	۱۴	
-	۱۰۳/۷۴	۱۴	۷۱۲	۵۵۹۴	-	۵۵۹۴	۵۱۰۱	۳۹۵	۴۷۰۶	زاهدان ناحیه ۲	۱۵	
۶۱/۷۱	۱۰۱/۱۶	۴۹	۱۱۲	۲۰۹۶	۷۶۳	۱۳۳۳	۲۳۶۴	۱۱۵۷	۱۲۰۷	سراوان	۱۶	
۵۳/۷۷	۹۵/۲۴	۳۹	۲۰	۷۳۰	۶۱۰	۱۲۰	۱۱۶۷	۱۰۶۲	۱۰۵	سرباز	۱۷	
۶۲/۷۴	۶۸/۴۰	۶۱	۴۳	۸۲۱	۶۲۰	۲۰۱	۱۲۳۱	۱۰۰۰	۲۳۱	سیب و سورا ان	۱۸	
۸۴/۶۵	۹۱/۲۰	۹۵	۴۳	۱۵۸۲	۱۲۵۹	۲۳۲	۱۶۸۲	۱۳۷۵	۳۰۷	شهرکی و نارو ئی	۱۹	
۸۲/۳۷	۹۱/۴۹	۶۴	۴	۱۰۷۹	۹۸۹	۹۰	۱۲۱۷	۱۱۲۳	۹۴	شیب آب	۲۰	
۷۱/۴۸	۸۳/۶۴	۲۰	۶۰	۶۲۰	۳۷۶	۲۴۴	۷۱۸	۴۹۸	۲۲۰	فنوج	۲۱	
۷۵/۷۹	۱۰۹/۲۸	۳۸	۱۰	۶۱۷	۳۴۸	۲۶۹	۶۴۶	۴۵۹	۲۳۷	قصر قند	۲۲	
۵۰/۷۱	۹۱/۴۲	۱۶	۱۳۵	۸۳۰	۱۹۴	۶۳۶	۸۹۹	۳۵۱	۵۴۸	کنارک	۲۳	
۵۳/۶۱	۸۱/۱۹	۱۶	۲۳	۴۸۴	۲۹۸	۱۸۶	۶۹۲	۵۲۶	۱۶۶	لاشار	۲۴	
۵۵/۷۱	۱۳۲/۴۹	۱۳۰	۵۰	۱۰۱۲	۷۰۱	۳۱۱	۱۲۲۲	۱۰۳۵	۱۹۷	میانکنگی	۲۵	
۴۲/۱۹	۸۶/۶۷	۸	۶	۴۲۴	۱۹۷	۲۲۷	۷۰۳	۴۴۸	۲۵۵	میرجاوه	۲۶	
-	-	-	-	۲۰۶	۱۷۴	۳۲	-	-	-	نصرت آباد	۲۷	
۵۲/۵۴	-	۳۹	-	۲۹۷	۲۹۷	-	۴۹۱	۴۹۱	-	نوک آباد	۲۸	
۴۹/۱۱	۱۳۴/۲۹	۱۱۹	۹۴	۱۱۰۴	۵۹۱	۵۱۳	۱۳۷۳	۹۶۱	۳۱۲	نیک شهر	۲۹	
۵۸/۷۳	۱۰۴/۹۳	۱۲۱۰	۳۳۷۱	۳۹۱۴۸	۱۲۸۴۹	۲۶۲۹	۴۱۶۶۸	۱۹۸۱۷	۲۱۸۵	استان	۳۰	

						۹			۱		
--	--	--	--	--	--	---	--	--	---	--	--

*** نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت**

-

-

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری مربوط به منطقه دلگان با (۳۶/۳۸ درصد) و روستایی مربوط به بزمان با (۱۰/۴۵ درصد) تعلق دارد.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی به ترتیب مربوط به منطقه نیک شهر با (۱۳۴/۲۹ درصد) و منطقه شهرکی و ناروئی با (۱۰/۴۵ درصد) است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۲۵/۹۳ درصد) است، (۳۶/۳۸-۱۰/۴۵=۲۵/۹۳) به عبارتی دیگر (۲۵/۹۳ درصد) از دانش آموزان شهری دلگان بیشتر از

دانش آموزان روستایی بزمان یا ترک تحصیل کرده اند یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۴۹/۶۴ درصد) است. (۱۳۴/۲۹-۸۴/۶۵=۴۹/۶۴)

به عبارت دیگر (۴۹/۶۴ درصد) از دانش آموزان شهری نیکشهر نسبت به دانش آموزان روستایی شهرکی و نارویی کمتر موفق به ثبت نام در دوره راهتمایی شده و بنابراین یا مجبور به تکرار پایه پنجم تحصیلی شده و یا ترک تحصیل نموده اند.

۵- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی مربوط به منطقه دلگان با (۳۶/۳۸ درصد) و بیشترین نرخ گذر مربوط به نیک شهر با (۱۳۴/۲۹ درصد) می باشد که اختلاف (۹۷/۹۱ درصدی) را نشان می دهد. (۱۳۴/۲۹-۳۶/۳۸=۹۷/۹۱) به عبارت دیگر (۹۷/۹۱ درصدی) از دانش آموزان شهری دلگان نسبت به نیک شهر موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۶- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان روستایی مربوط به منطقه بزمان با (۱۰/۴۵ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به شهرکی و ناروئی با (۸۴/۶۵ درصد) است که اختلاف (۷۴/۲ درصدی) را نشان می دهد. (۸۴/۶۵-۱۰/۴۵=۷۴/۲) به عبارت دیگر (۷۴/۲ درصد) از دانش آموزان بزمان نسبت به دانش آموزان شهرکی و نارویی در دوره راهنمایی ثبت نام ننموده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا پایه پنجم را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری استان (۱۰۴/۹۳ درصد) و دانش آموزان روستایی استان (۵۸/۷۳ درصد) است که اختلاف (۴۶/۲۰ درصدی) را نشان می دهد. (۱۰۴/۹۳-۵۸/۷۳=۴۶/۲۰)

به عبارت دیگر در سال تحصیلی ۷۶-۷۵ (۴۶/۲ درصد) از دانش آموزان شهری استان نسبت به دانش آموزان روستایی استان یا ترک تحصیل نموده اند یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی پنجم شده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به ورود به دوره راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

۴۹	۹۹/۰۸*	۶۵	۳۶۷	۳۱۳۸	۵۰۷	۲۶۳۱	۳۱۸۷	۹۰۲	۲۲۸۵	ایرانشهر	۱	
۱۲۵/۴۸	۳۸/۴۱	۱۹	۲۸	۳۰۲	۲۱۶	۸۶	۳۰۸	۱۵۷	۱۵۱	بزمان	۲	
۸۲/۹۷	۹۵/۸۸	۱۶۷	۴۶	۱۲۰۸	۹۷۶	۲۳۲	۱۱۶۹	۹۷۵	۱۹۴	بمپور	۳	
۸۴/۷۳	۸۲/۸۶	۷۹	۱۳	۷۶۳	۶۳۴	۱۲۹	۷۹۵	۶۵۵	۱۴۰	بنجار	۴	
۶۳/۳۴	۱۰۸/۴۸	۴۵	۱۶	۸۱۰	۶۱۵	۱۹۵	۱۰۶۴	۸۹۹	۱۶۵	پشت آب	۵	
۲۲/۵۷	-	۵۷	-	۴۴۱	۱۸۵	۲۵۶	۵۶۷	۵۶۷	-	جالق	۶	
۵۶/۲۲	۸۱/۳۰	۱۰	۱۷۵	۱۱۲۴	۱۲۳	۱۰۰۱	۱۲۱۷	۲۰۱	۱۰۱۶	چابهار	۷	
۴۸/۱۵	۱۰۰/۱۷	۹۱	۱۵۴	۱۸۵۰	۵۲۱	۱۳۲۹	۲۰۶۶	۸۹۳	۱۱۷۳	خاش	۸	
۶۰/۳۲	۸۹/۶۳	۱۲۴	۱۲	۹۹۹	۸۴۰	۱۵۹	۱۳۵۱	۱۱۸۷	۱۶۴	دشتیاری	۹	
۴۹/۴۹	۹۱/۱۱	۹۵	۹۱	۶۴۹	۴۳۵	۲۱۴	۸۲۲	۶۸۷	۱۳۵	دلگان	۱۰	
۳۷/۷۲	۸۸/۳۳	۱۴۸	۵۵	۶۲۷	۴۶۶	۱۶۱	۹۶۳	۸۴۳	۱۲۰	راسک	۱۱	
-	۹۹/۰۷	-	۴۷۹	۳۴۵۶	-	۳۴۵۶	۳۰۹۹	۹۴	۳۰۰۵	زابل	۱۲	
۲۹/۷۴	۱۳۲/۸۷	۸	۲۳	۴۲۳	۱۱۳	۳۱۰	۵۶۹	۳۵۳	۲۱۶	زابلی	۱۳	
-	۸۳/۵۳	-	۱۲۱۵	۶۲۵۶	-	۶۲۵۶	۶۰۳۵	-	۶۰۳۵	زاهدان ناحیه ۱	۱۴	
-	۸۲/۲۴	-	۱۱۸۰	۵۵۰۴	-	۵۵۰۴	۵۲۵۸	-	۵۲۵۸	زاهدان ناحیه ۲	۱۵	
۵۸/۹۴	۱۰۰/۹۷	۳۰	۱۲۳	۲۱۳۴	۷۶۲	۱۳۷۲	۲۴۷۹	۱۲۴۲	۱۲۳۷	سراوان	۱۶	
۵۷/۷۸	۸۱/۳۷	۵۴	۲۷	۷۷۳	۶۶۳	۱۱۰	۱۱۵۶	۱۰۵۴	۱۰۲	سرباز	۱۷	
۶۲/۳۶	۷۳/۶۰	۸۵	۱۷	۸۶۰	۶۹۸	۱۶۲	۱۱۸۰	۹۸۳	۱۹۷	سیب و سوران	۱۸	
۸۱/۹۴	۱۰۰/۳۵	۱۸۵	۵۲	۱۵۶۶	۱۲۲۴	۳۴۲	۱۵۵۷	۱۲۶۸	۲۸۹	شهرکی و ناروئی	۱۹	
۹۰/۲۷	-	۱۰۷	۴	۱۰۹۱	۱۰۹۱	-	۱۱۶۰	۱۰۹۰	۷۰	شیب آب	۲۰	
۶۰/۶۴	۱۰۱/۲۵	۴۷	۵۳	۷۲۲	۴۲۶	۲۹۶	۸۶۵	۶۲۵	۲۴۰	فنوج	۲۱	
۶۲/۳۹	۱۱۰/۲۱	۸۳	۵۰	۶۸۴	۳۷۵	۳۰۹	۷۰۳	۴۶۸	۲۳۵	قصر قند	۲۲	
۵۶/۵۵	۸۱/۵۷	۵۸	۲۶۱	۹۳۲	۳۱۷	۶۱۵	۸۹۲	۴۵۸	۴۳۴	کنارک	۲۳	
۶۷/۱۴	۹۴/۹۷	۳۲	۳۵	۵۹۶	۴۱۰	۱۸۶	۷۲۲	۵۶۳	۱۵۹	لاشار	۲۴	
۵۸/۲۱	۱۰۸/۵۴	۱۵۰	۹۹	۱۰۱۸	۷۰۳	۳۱۵	۱۱۴۹	۹۵۰	۱۹۹	میانکنگی	۲۵	
۳۹/۰۳	۸۸/۶۴	۲۴	۴۴	۴۴۱	۲۰۲	۲۳۹	۶۷۶	۴۵۶	۲۲۰	میرجاوه	۲۶	
۲۷/۲۷	-	۲۶	-	۲۱۲	۱۷۶	۳۶	۵۵۰	۵۵۰	-	نصرت آباد	۲۷	
۵۶/۷۸	-	۵۹	-	۳۳۱	۳۳۱	-	۴۷۹	۴۷۹	-	نوک آباد	۲۸	

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۴۶/۲۰	۱۰۵/۱۷	۱۱۷	۸۳	۹۷۱	۵۴۲	۴۲۹	۱۲۴۹	۹۲۰	۳۲۹	نیک‌شهر	۲۹
۵۹/۳۶	۹۰/۹۱	۱۹۶۵	۴۷۰۲	۳۹۸۸ ۱	۱۳۵۵۱	۲۶۳۳۰	۴۳۲۸۷	۱۹۵۱۹	۲۳۷۶۸	استان	۳۰

-

-

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری مربوط به منطقه بزمان با (۳۸/۴۱ درصد) و روستایی با (۲۲/۵۷ درصد) مربوط به منطقه جالق است.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی شهری و روستایی به ترتیب مربوط به منطقه زابلی با (۱۳۲/۸۷ درصد) و (۱۲۵/۴۸ درصد) مربوط به منطقه بزمان است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۱۵/۸۴ درصد) است (۳۸/۴۱-۲۲/۵۷=۱۵/۸۴) به عبارت دیگر (۱۵/۸۴ درصد) از دانش آموزان روستایی نسبت به شهری ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی مربوطه شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۷/۳۹ درصد) است (۱۳۲/۸۷-۱۲۵/۴۸=۷/۳۹).

۵- کمترین نرخ گذر واقعی دانش آموزان شهری مربوط به منطقه بزمان (۳۸/۴۱ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه زابلی (۱۳۲/۸۷ درصد) است که اختلاف (۳۸/۴۱-۹۴/۶۶=۳۸/۴۱-۹۴/۶۶) (۱۳۲/۸۷) را نشان می دهد به عبارت دیگر (۹۴/۶۶ درصد) از دانش آموزان شهری بزمان نسبت به منطقه زابلی موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل و یا پایه پنجم را تکرار نموده اند.

۶- کمترین نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان روستایی مربوط به منطقه جالق با (۲۲/۵۷ درصد) و بیشترین مقدار مربوط به منطقه بزمان با (۱۲۵/۴۸ درصد) است که

اختلاف (۱۰۲/۹۱) (۱۲۵/۴۸-۲۲/۵۷=۱۰۲/۹۱) درصدی) را نشان می دهد و به عبارت دیگر (۱۰۲/۹۱ درصد) دانش آموزان روستایی منطقه جالق نسبت به منطقه بزمان در دوره راهنمایی ثبت نام ننموده اند که یا ترک تحصیل و یا پایه قبلی را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان شهری استان (۹۰/۹۱ درصد) و دانش آموزان روستایی (۵۹/۳۶ درصد) است که اختلاف (۳۱/۵۵) (۹۰/۹۱-۵۹/۳۶=۳۱/۵۵) درصدی) را نشان می دهد.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان شهری و روستایی مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

۶۷/۱۲	۱۰۱/۳۲	۷۰	۲۷۰	۳۰۵۷	۵۶۶	۲۴۹۱	۲۹۳۱	۷۳۹	۲۱۹۲	ایران شهر	۱
۸۴/۳۳	-	۱۰	-	۱۹۳	۱۹۳	-	۲۱۷	۲۱۷	-	بزمان	۲
۹۲/۱۸	۱۱۱/۸۶	۸۱	۴۱	۱۱۳۴	۸۹۵	۲۳۹	۱۰۶۰	۸۸۳	۱۷۷	بمپور	۳
۸۴/۳۲	-	۴۲	۹	۶۲۸	۶۲۸	-	۷۹۱	۶۹۵	۹۶	بنجار	۴
۷۵/۷۵	۹۹/۰۹	۴۵	۱۱	۸۵۲	۶۲۳	۲۲۹	۹۸۳	۷۶۳	۲۲۰	پشت آب	۵
۵۶/۰۶	۱۱۴/۲۸	۱۲	۲۵	۳۸۴	۱۸۳	۲۰۱	۴۵۹	۳۰۵	۱۵۴	جالق	۶
۷۱/۶۵	۱۰۵/۹۲	۱۷	۱۱۲	۱۳۲۱	۱۵۶	۱۱۶۵	۱۱۸۸	۱۹۴	۹۹۴	چابهار	۷
۷۳/۶۷	۱۰۴/۷۲	۵۶	۱۱۲	۱۹۷۳	۴۸۷	۱۴۸۶	۱۸۹۷	۵۸۵	۱۳۱۲	خاش	۸
۵۹/۸۰	۱۰۵/۵۲	۱۳۸	۲۲	۸۷۵	۶۸۱	۱۹۴	۱۰۷۱	۹۰۸	۱۶۳	دشتیاری	۹
۱۱۷/۵۹	-	۳۰	۱۲	۶۸۵	۶۸۵	-	۶۸۴	۵۵۷	۱۲۷	دلگان	۱۰
۷۹/۳۶	۱۰۰/۷۰	۹۲	۲۲	۶۷۶	۵۱۱	۱۶۵	۶۷۰	۵۲۸	۱۴۲	راسک	۱۱
-	۱۱۴/۲۷	۲۰۷	۰	۳۳۲۲	-	۳۳۲۲	۲۹۸۹	۸۲	۲۹۰۷	زایل	۱۲
۳۲/۶۳	۱۳۷/۸۴	۱۲	۱۸	۳۶۳	۹۰	۲۷۳	۴۲۴	۲۳۹	۱۸۵	زابلی	۱۳
-	۹۳/۱	-	۶۳۸	۵۹۹۴	-	۵۹۹۴	۵۶۹۸	-	۵۶۹۸	زاهدان ناحیه ۱	۱۴
-	۹۱/۴۱	-	۴۹۱	۴۹۰۷	-	۴۹۰۷	۴۸۳۱	-	۴۸۳۱	زاهدان ناحیه ۲	۱۵
۷۱/۸۲	۹۳/۹۵	۴۰	۷۰	۱۹۴۷	۷۱۳	۱۲۳۴	۲۱۷۶	۹۳۷	۱۲۳۹	سراوان	۱۶
۷۵/۹۹	۸۵/۵۳	۷۰	۱۹	۱۰۰۴	۸۵۵	۱۴۹	۱۱۸۵	۱۰۳۳	۱۵۲	سرباز	۱۷
۷۶/۳۰	۱۲۹/۷۰	۱۱۸	۳۱	۹۳۹	۶۴۶	۲۹۳	۸۹۴	۶۹۲	۲۰۲	سیبوسورا ن	۱۸
۸۶/۶۵	۱۰۱/۸۶	۱۸۶	۴۸	۱۵۷۹	۱۲۵۷	۳۲۲	۱۵۰۵	۱۲۳۶	۲۶۹	شهرکی و نارو ئی	۱۹
۸۵/۴۶	-	۷۳	-	۱۰۸۷	۱۰۷۸	-	۱۱۷۶	۱۱۷۶	-	شیب آب	۲۰
۸۰/۶۰	۱۱۶/۵۲	۲۵	۱۵	۶۵۰	۳۷۴	۲۷۶	۶۵۷	۴۳۳	۲۲۴	فنوج	۲۱
۶۹/۴۳	۷۴/۸۴	۴۰	۴۵	۶۴۴	۳۶۷	۳۷۷	۷۸۱	۴۷۱	۳۱۰	قصر قند	۲۲
۵۰	۹۸/۶۴	۶۳	۷۲	۷۲۵	۲۱۹	۵۰۶	۷۵۲	۳۱۲	۴۴۰	کنارک	۲۳
۷۴/۵۲	۷۷/۷۲	۴۷	۲۲	۴۶۰	۲۸۱	۱۷۹	۵۱۶	۳۱۴	۲۰۲	لاشار	۲۴
۶۶/۱۷	۱۳۰/۷۳	۶۸	۱۹	۹۵۱	۶۴۷	۳۰۴	۱۰۹۳	۸۷۵	۲۱۸	میانکنگی	۲۵
۵۵/۲۶	۷۸/۲۲	۲۰	۸۲	۴۰۷	۱۶۷	۲۴۰	۴۶۸	۲۶۶	۲۰۲	میرجاوه	۲۶
۴۸/۵۳	-	۴۳	-	۲۵۸	۲۵۸	-	۴۴۳	۴۴۳	-	نصرت آباد	۲۷
۷۰/۰۸	-	۴۴	-	۳۰۴	۳۰۴	-	۳۷۱	۳۷۱	-	نوک آباد	۲۸
۲۵/۴۳	۱۱۹/۱۷	۹۸	۶۴	۶۵۸	۳۷۷	۳۸۱	۹۷۰	۷۰۴	۲۶۶	نیک شهر	۲۹
۷۱/۴۰	۹۸/۴۱	۱۷۴۷	۲۲۷۰	۳۷۹۶ ۸	۱۳۱۴۱	۲۴۸۳۷	۳۸۸۸۰	۱۵۹۵۸	۲۲۹۲۲	استان	۳۰

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری مربوط به قصر قند با (۷۴/۸۴ درصد) و روستایی مربوط به منطقه نیکشهر با (۲۵/۴۳ درصد) است.

۲- بیشترین نرخ گذر واقعی شهری و روستایی به ترتیب مربوط به منطقه زابلی با (۱۳۷/۸۴ درصد) و روستایی با (۱۱۷/۵۹ درصد) مربوط به منطقه دلگان است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۴۹/۴۱=۲۵/۴۳-۷۴/۸۴ درصد) (۴۹/۴۱ درصد) است. به عبارت دیگر (۴۹/۴۱ درصد) از دانش آموزان روستایی نسبت به شهری ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی مربوطه شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۲۰/۲۵ درصد) است
(۱۳۷/۸۴-۱۱۷/۵۹=۲۰/۲۵)

۵- کمترین نرخ گذر واقعی دانش آموزان شهری مربوط به قصر قند با (۷۴/۸۴ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه زابلی (۱۳۷/۸۴ درصد) است که اختلاف (۶۳=۷۴/۸۴-۱۳۷/۸۴) ، (۶۳ درصدی) را نشان می دهد به عبارت دیگر (۶۳ درصد) از دانش آموزان قصر قند نسبت به منطقه زابلی موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل و یا پایه پنجم را تکرار نموده اند.

۶- کمترین نرخ گذر تحصیلی واقعی روستایی مربوط نیکشهر با (۲۵/۴۳ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه دلگان با (۱۱۷/۵۹ درصد) است که اختلاف

(۹۲/۱۶=۲۵/۴۳-۱۱۷/۵۹)، (۹۲/۱۶ درصدی) را نشان می دهد و به عبارت دیگر (۹۲/۱۶ درصد) از دانش آموزان منطقه نیک شهر نسبت به منطقه دلگان در دوره راهنمایی ثبت نام ننموده اند و یا ترک تحصیل و یا پایه قبلی را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر تحصیلی واقعی شهری استان (۹۸/۴۱ درصد) و دانش آموزان روستایی (۷۱/۴۰=۲۷/۰۱-۹۸/۴۱) (۲۷/۰۱ درصدی) را نشان می دهد.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان شهری و روستایی مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

دانش آموزان اول راهنمایی ۸۰-۷۹											
۷۶/۵۱	۱۱۳/۱۵*	۵۶	۱۹۵	۲۲۳۹	۶۷۸	۲۵۶۱	۲۹۰۴	۸۱۳	۲۰۹۱	ایران شهر	۱
۸۴/۹۵	-	۱۹	-	۱۹۴	۱۹۴	-	۲۰۶	۲۰۶	-	بزمان	۲
۱۰۰/۱۱	۱۲۶/۱۴	۴۵	۳۰	۱۲۲۳	۹۷۱	۲۵۲	۱۱۰۱	۹۲۵	۱۷۶	بمپور	۳
۹۰/۴۷	-	۳۹	-	۶۹۴	۶۹۴	-	۸۲۶	۷۲۴	۱۰۲	بنجار	۴
۸۹/۱۹	۹۴/۰۸	۳۴	۱۶	۸۶۱	۷۰۲	۱۵۹	۹۰۱	۷۴۹	۱۵۲	پشت آب	۵
۶۳/۲۱	۱۵۶/۵۲	۲۲	۲۵	۴۵۲	۲۱۱	۲۴۱	۴۳۷	۲۹۹	۱۳۸	جالق	۶
۸۲/۶۱	۱۱۱/۶۶	۳۷	۱۰۱	۱۲۵۷	۱۷۰	۱۰۸۷	۱۰۴۴	۱۶۱	۸۸۳	چابهار	۷
۸۴/۷۲	۱۱۱/۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۹۴۹	۵۵۰	۱۳۹۹	۱۶۹۸	۵۶۳	۱۱۳۵	خاش	۸
۹۲/۷۲	۸۹/۹۴	۱۲۸	۲۵	۱۰۹۱	۹۱۴	۱۷۷	۹۹۷	۸۲۸	۱۶۹	دشتیاری	۹
۹۶/۴۳	-	۲۸	-	۶۷۷	۶۷۷	-	۶۷۳	۶۷۳	-	دلگان	۱۰
۹۱/۲۴	۱۰۶/۷۷	۸۹	۲۹	۷۳۹	۵۶۸	۱۷۱	۶۵۸	۵۲۵	۱۳۳	راسک	۱۱
-	۱۰۹/۳۹	-	۱۹۱	۳۳۰۲	-	۳۳۰۲	۲۹۲۹	۸۵	۲۸۴۴	زابل	۱۲
۴۶/۷۲	۱۴۳	-	۲۶	۴۱۹	۱۰۷	۳۱۲	۴۲۹	۲۲۹	۲۰۰	زابلی	۱۳
-	۹۴/۴۱	-	۶۸۷	۵۹۷۱	-	۵۹۷۱	۵۵۹۷	-	۵۵۹۷	زاهدان ناحیه ۱	۱۴
-	۱۰۰/۴۲	-	۳۲۵	۵۵۲۸	-	۵۵۲۸	۵۱۸۱	-	۵۱۸۱	زاهدان ناحیه ۲	۱۵
۱۰۳/۲۴	۱۰۳/۲۲	۱۹	۳۷	۲۱۳۳	۸۴۷	۱۲۸۶	۲۰۱۲	۸۰۲	۱۲۱۰	سراوان	۱۶
۹۲/۷۳	۷۴/۴۷	۱۳۶	۳۰	۱۱۸۹	۱۰۵۴	۱۳۵	۱۱۳۱	۹۹۰	۱۴۱	سرباز	۱۷
۸۲/۸۳	۱۱۷/۹۴	۹۰	۲۸	۹۳۱	۶۴۰	۲۹۱	۸۸۷	۶۶۴	۲۲۳	سیب و سورا ن	۱۸
۹۱/۶۹	۱۰۸/۶۸	۱۵۱	۶۲	۱۶۲۶	۱۲۷۶	۳۵۰	۱۴۹۲	۱۲۲۷	۲۶۵	شهرکی و نارو ئی	۱۹
۸۸/۹۲	-	۵۶	-	۱۰۵۱	۱۰۵۱	-	۱۱۱۹	۱۱۱۹	-	شیب آب	۲۰
۹۱/۲۱	۱۲۳/۳۲	۲۰	۲۰	۶۹۳	۴۳۵	۲۵۸	۶۴۸	۴۵۵	۱۹۳	فنج	۲۱
۷۱/۳۴	۱۴۷/۵۶	۴۷	۲۹	۶۴۹	۳۷۸	۲۷۱	۶۲۸	۴۶۴	۱۶۴	قصر قند	۲۲
۸۲/۹۶	۱۰۵/۰۸	۶۸	۵۳	۹۲۲	۳۳۱	۵۹۱	۸۲۹	۳۱۷	۵۱۲	کنارک	۲۳
۹۵	۱۲۵/۲۵	۵۴	۳۱	۶۴۶	۴۹۱	۱۵۵	۵۵۹	۴۶۰	۹۹	لاشار	۲۴
۷۷/۷۶	۱۱۵/۳۰	۲۹	۲	۱۰۰۱	۶۹۰	۳۱۱	۱۱۱۸	۸۵۰	۲۶۸	میانکنگی	۲۵
۷۲/۸۹	۱۰۰/۹۰	۷	۶۴	۵۰۰	۲۱۴	۲۸۶	۵۰۴	۲۸۴	۲۲۰	میرجاوه	۲۶
۷۴/۵۳	-	۴۴	-	۳۶۰	۳۶۰	-	۴۲۴	۴۲۴	-	نصرت آباد	۲۷
۲۴/۹۶	-	۲۱۴	-	۳۸۲	۳۸۲	-	۶۷۳	۶۷۳	-	نوک آباد	۲۸
۱۰۱/۴۲	۱۲۷/۳۱	۴۴	۵۹	۸۶۱	۴۷۱	۳۹۰	۶۸۱	۴۲۱	۲۶۰	نیک شهر	۲۹
۸۴/۷۳	۱۰۴/۱۶	۱۵۵۹	۲۱۹۷	۴۰۵۴۰	۱۵۰۵۶	۲۵۴۸۴	۳۸۲۸۶	۱۵۹۳۰	۲۲۳۵۶	استان	۳۰

* نرخ گذر بیشتر از صد درصد مناطق دلیل بر مهاجرت

۱- بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری مربوط به منطقه جالق با (۱۵۶/۵۲ درصد) و روستایی مربوط به سراوان با (۱۰۳/۲۴ درصد) است.

۲- کمترین نرخ گذر واقعی شهری مربوط به منطقه سرباز با (۷۴/۴۷ درصد) و کمترین نرخ گذر تحصیلی روستایی مربوط به نوک آباد با (۲۴/۹۶ درصد) است.

۳- اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۴۹/۵۱ درصد) است. (۷۴/۴۷-۲۴/۹۶=۴۹/۵۱) به عبارت دیگر (۴۹/۵۱ درصد) از دانش آموزان روستایی نوک آباد نسبت دانش آموزان به شهری سرباز یا ترک تحصیل کرده اند و یا مجبور به تکرار پایه تحصیلی مربوطه شده اند.

۴- اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی تحصیلی شهری و روستایی (۵۳/۲۸ درصد) است. (۱۵۶/۵۲-۱۰۳/۲۴=۵۳/۲۸)

(۵۳/۲۸ درصد) از دانش آموزان روستایی نسبت به دانش آموزان شهری یا ترک تحصیل کرده اند یا مجبور به تکرار پایه پنجم شده اند.

۵- کمترین نرخ گذر تحصیلی واقعی شهری مربوط به منطقه سرباز (۷۴/۴۷) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه جالق با (۱۵۶/۵۲ درصد) است که اختلاف (۷۴/۴۷-۵۶/۵۲=۸۲/۰۵) (۸۲/۰۵ درصدی) را نشان می دهد.

۶- کمترین نرخ گذر تحصیلی واقعی روستایی مربوط به نوک آباد با (۲۴/۹۶ درصد) و بیشترین مقدار مربوط به سراوان با (۱۰۳/۲۴ درصد) است که اختلاف (۷۸/۲۸-۲۴/۹۶=۵۳/۳۲) (۵۳/۳۲ درصدی) را نشان می دهد به عبارت دیگر (۷۸/۲۸ درصد) از دانش

آموزان منطقه نوک آباد نسبت به منطقه سراوان در دوره راهنمایی ثبت نام ننموده اند و یا ترک تحصیل و یا پایه قبلی را تکرار نموده اند.

۷- نرخ گذر تحصیلی واقعی شهری استان (۱۰۴/۱۶ درصد) و روستایی (۸۴/۷۳ درصد) است که اختلاف (۱۹/۴۳) $(۱۰۴/۱۶ - ۸۴/۷۳ = ۱۹/۴۳)$ درصدی را نشان می دهد. به عبارت دیگر (۱۹/۴۳ درصد) دانش آموزان روستایی استان نسبت به دانش آموزان شهری استان، موفق به ورود به دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل نموده یا پایه پنجم را تکرار کرده اند.

۸- در مجموع می توان نتیجه گرفت که نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان شهری و روستایی مناطق و نواحی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدایی به راهنمایی نگردیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا سال پنجم را مجدداً گذرانده اند.

سؤال فوق با شاخص نرخ گذر تحصیلی مورد بررسی و نتایجی به شرح ذیل به دست آمد.

-	-	-	-		
۱۰۲/۸۹	۹۲/۷۰	۸۴/۹۱	۹۹/۷۶	ایران شهر	۱
۸۴/۹۰	۸۴/۳۳	۸۲/۸۰	۲۹/۸۲	بزمان	۲
۱۰۴/۲۷	۹۰/۴۷	۸۰/۱۱	۱۰۰/۶۳	بمپور	۳
۷۹/۳۰	۷۲/۹۴	۸۴/۴۰	۷۴/۳۹	بنجار	۴
۹۰/۰۱	۸۰/۹۸	۷۰/۳۹	۷۸/۲۰	پشت آب	۵
۹۲/۶۸	۷۰/۶۰	۶۷/۷۲	۶۰/۸۶	جالق	۶
۱۰۷/۱۸	۱۰۰/۳۴	۷۷/۱۶	۹۱/۶۳	چابهار	۷
۱۰۲/۷۱	۹۰/۱۰	۷۷/۶۹	۹۶/۱۳	خاش	۸
۹۳/۰۸	۶۶/۷۶	۶۳/۸۸	۰۲/۳۰	دشتیاری	۹
۹۶/۴۳	۹۴	۰۶/۳۳	۹۰/۹۴	دلگان	۱۰
۹۴/۳۸	۸۳/۸۸	۴۴/۰۳	۶۱/۶۰	راسک	۱۱
۱۰۶/۲۱	۱۰۴/۲۱	۹۶/۰۶	۱۰۰/۶۳	زابل	۱۲
۹۱/۶۱	۷۸/۰۴	۶۸/۸۹	۸۱/۰	زابلی	۱۳
۹۴/۴۱	۹۳/۱۰	۸۳/۰۳	۸۰/۷۶	زاهدان ناحیه ۱	۱۴
۱۰۰/۴۲	۹۱/۴۱	۸۲/۲۴	۸۰/۹۷	زاهدان ناحیه ۲	۱۵
۱۰۳/۲۳	۸۴/۴۲	۷۹/۹۱	۹۰/۲۱	سراوان	۱۶
۹۰/۴۰	۷۷/۲۱	۰۹/۸۶	۰۷/۰	سرباز	۱۷
۹۱/۶۶	۸۸/۳۷	۶۴/۲۴	۰۸/۲۴	سیب و سوران	۱۸
۹۴/۷۰	۸۹/۳۷	۸۰/۳۶	۹۳/۱۰	شهرکی و نارویی	۱۹
۸۸/۹۱	۸۰/۴۶	۸۴/۴۸	۸۳/۰۷	شیب آب	۲۰
۱۰۰/۷۷	۹۲/۸۰	۷۱/۹۱	۸۸/۰۲	فنوج	۲۱
۹۱/۲۴	۷۱/۰۷	۷۸/۳۸	۹۴/۶۷	قصر قند	۲۲
۹۶/۶۲	۷۸/۴۶	۶۸/۷۲	۱۰۱/۱۹	کنارک	۲۳
۱۰۰/۳۶	۷۰/۷۷	۷۳/۲۷	۶۴/۳۱	لاشار	۲۴
۸۶/۷۶	۷۹/۰۰	۶۶/۹۳	۶۸/۰۸	میانکنگی	۲۵
۸۰/۱۲	۶۰/۱۷	۰۰/۱۸	۶۴/۹۸	میرجاوه	۲۶
۷۴/۰۳	۴۸/۰۳	۳۳/۸۲	-	نصرت آباد	۲۷
۲۴/۹۶	۷۰/۰۸	۰۶/۷۸	۰۲/۰۴	نوک آباد	۲۸
۱۱۱/۳۱	۰۱/۱۳	۶۱/۷۳	۸۱/۸۲	نیک شهر	۲۹
۹۲/۴۰	۸۱/۶۲	۷۱/۲۳	۷۰/۴۶	میانگین	۳۰

۱- کمترین نرخ گذر تحصیلی مربوط به منطقه بزمان با (۲۹/۸۲ درصد) می باشد.

۲- بیشترین نرخ گذر تحصیلی مربوط به کنارک با (۱۰۱/۱۹ درصد) می باشد.

۳- اختلاف بیشترین و کمترین نرخ گذر تحصیلی در این سال (۷۱/۳۷ درصد) می باشد.

(۷۱/۳۷=۲۹/۸۲-۱۰۱/۱۹) به عبارتی (۷۱/۳۷ درصد) دانش آموزان منطقه بزمان نسبت به

کنارک موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی نشده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا پایه

پنجم را تکرار نموده اند.

-

-

۱- کمترین نرخ گذر تحصیلی مربوط به نصرت آباد با (۳۳/۸۲ درصد) است.

۲- بیشترین نرخ گذر تحصیلی مربوط به زابل با (۹۶/۰۶ درصد) می باشد.

۳- اختلاف بیشترین و کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی (۶۲/۲۴ درصد) می باشد.

(۶۲/۲۴=۳۳/۸۲-۹۶/۰۶) یعنی (۶۲/۲۴ درصد) دانش آموزان منطقه نصرت آباد کمتر از

دانش آموزان زابل در دوره راهنمایی ثبت نام کرده اند که یا پایه پنجم را تکرار کرده اند

و یا ترک تحصیل نموده اند.

-

-

۱- کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی مربوط به نصرت آباد با (۴۸/۵۳ درصد) می باشد.

۲- بیشترین نرخ گذر تحصیلی مربوط به زابل با (۱۰۴/۲۱ درصد) می باشد.

۳- اختلاف بیشترین و کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی (۵۵/۶۸ درصد) می باشد.

(۵۵/۶۸=۴۸/۵۳-۱۰۴/۲۱) به عبارت دیگر (۵۵/۶۸ درصد) دانش آموزان منطقه نصرت آباد

کمتر از دانش آموزان زابل به دوره راهنمایی راه پیدا کرده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا مجبور به گذراندن مجدد پایه پنجم شده اند .

-

-

۱- کمترین نرخ گذر تحصیلی (۲۴/۹۶ درصد) مربوط به منطقه نوک آباد می باشد.

۲- بیشترین نرخ گذر تحصیلی (۱۱۱/۳۱ درصد) مربوط به نیک شهر است.

۳- اختلاف بیشترین و کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی (۸۶/۳۵ درصد) می باشد.

($۱۱۱/۳۱ - ۲۴/۹۶ = ۸۶/۳۵$) یعنی (۸۶/۳۵ درصد) دانش آموزان نوک آباد کمتر از دانش

آموزان نیک شهر موفق به ورود به دوره راهنمایی شده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا

پایه پنجم را تکرار کرده اند.

در چند دهه اخیر نگرش سیستمی در قلمرو فعالیت های آموزشی جایگاه ویژه ای پیدا نموده است براساس این نگرش سازمان به عنوان یک مجموعه کلی در نظر گرفته می شود و برای شناخت کل سازمان ضرورتاً کلیه اجزاء و عناصر آن و روابط میان آنها مورد بازشناسی قرار می گیرد . در نظام آموزشی محصلان به عنوان یکی از منابع اولیه وارد آن شده و پس از تحولات و تغییرات لازم به صورت یک فارغ التحصیل از آن خارج می گردند . در گذر از این مرحله احتمال ترک تحصیل و تکرار آن با توجه به وضعیت نظام آموزشی ممکن و محتمل می گردد.

براین اساس بررسی عملکرد نظام آموزشی که جمعیتی بالغ بر ۲۵ درصد از جمعیت کل کشور را در خود جای داده است (مشایخ ، ۱۳۷۷) ضرورت می یابد. بنابراین به کارگیری شیوه ها و فرآیندهای برنامه ریزی آموزشی و روش های تحلیلی برای تشخیص نقاط قوت و ضعف عملکرد اینگونه نظامها کمک مفیدی است خصوصاً اینکه برنامه ریزی آموزشی صحیح در چارچوب برنامه ریزی توسعه کشور منجر به بهبود عملکرد نظام آموزشی استان از جمله نرخ گذر تحصیلی می گردد.

در این پژوهش بررسی مقایسه ای پائین بودن نرخ گذر تحصیلی در طی سالهای تحصیلی ۷۶-۸۰ مورد مطالعه واقع گردید که نتایج حاصل از این تحقیق در قالب سئوالات تحقیق به شرح ذیل مورد استنتاج و بحث قرار گرفت.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر مناطق و نواحی استان در این سال یکسان نبوده و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدائی به راهنمایی نگردیده اند و تعدادی ترک تحصیل و تعدادی مجدداً سال پنجم را تکرار نموده اند. در این سال نرخ گذر واقعی دختران استان (۶/۹ درصد) از پسران استان کمتر است به تعبیر دیگر (۶/۹ درصد) از دختران کمتر از پسران از دوره ابتدائی به راهنمایی رسیده اند.

در این سال اختلاف بیشترین نرخ گذر واقعی دختران نسبت به پسران (۷/۸۱ درصد) است که مربوط به مناطق کنارک و زابل است یعنی دختران منطقه زابل (۷/۸۱ درصد) کمتر از پسران کنارک موفق به ورود به دوره راهنمایی گردیده اند.

در این سال دانش آموزان پسر منطقه بزمان (۷۴/۱۱ درصد) کمتر از پسران منطقه کنارک موفق به ثبت نام در دوره راهنمایی گردیده اند که حاکی از پائین بودن نرخ گذر تحصیلی این منطقه می باشد. از طرفی نرخ گذر واقعی تحصیلی دختران میرجاوه در مقایسه با منطقه زابل کاهش (۷۵/۶۳ درصدی) را نشان می دهد یعنی دختران منطقه میرجاوه موفق به عبور کامل از دوره ابتدائی به راهنمایی نگردیده اند.

نتایج حاصل از این پژوهش در این سال حاکی از آن است که نرخ گذر واقعی تحصیلی دانش آموزان دختر و پسر در مناطق و نواحی استان برابر نبوده است و همه دانش آموزان چه دختر و چه پسر بطور کامل از دوره ابتدایی به راهنمایی عبور ننموده اند. در

سال تحصیلی ۷۷-۷۶ اختلاف بیشترین نرخ واقعی تحصیلی دختران و پسران مناطق زابل و بزمان (۴۰/۶۸ درصد) است به عبارت دیگر می توان گفت که دانش آموزان دختر در منطقه بزمان (۴۰/۶۸ درصد) کمتر از دانش آموزان پسر موفق شده اند تا دوره ابتدایی را اتمام و به دوره بعدی ارتقاء یابند. در همین سال کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی پسران مربوط به منطقه نصرت آباد با (۳۶/۶۲ درصد) است و بیشترین نرخ مربوط به دختران زابل با (۹۰/۵۲ درصد) است که اختلاف (۵۳/۹ درصدی) حاکی از پائین بودن نرخ گذر تحصیلی پسران در منطقه نصرت آباد است.

کمترین نرخ واقعی تحصیلی دختران مربوط به نصرت آباد با (۲۷/۲۷ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به بزمان با (۱۳۱/۲۰ درصد) است که اختلاف (۱۰۳/۹۳ درصدی) را نشان می دهد در واقع دختران منطقه نصرت آباد (۱۰۳/۹۳ درصد) از نرخ گذر کمتری نسبت به منطقه بزمان برخوردار می باشند . نکته قابل توجه در این سال این است که کمترین نرخ گذر چه در دختران و چه در پسران مربوط به منطقه نصرت آباد است .

نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان پسر و دختر استان صد درصد نبوده است و همه دانش آموزان چه دختر و چه پسر نتوانسته اند از دوره راهنمایی به دوره ابتدایی عبور نمایند اختلاف (۱۰/۱۹ درصدی) نرخ گذر تحصیلی بین دختران و پسران گویای یکسان نبودن آن است در واقع در این سال دختران (۱۰/۱۹ درصد) کمتر از پسران از دوره ابتدایی به راهنمایی رسیده اند . در این سال منطقه نصرت آباد با (۵۰/۸۲ درصد) و دشتیاری با (۳۲/۸۰ درصد) کمترین نرخ گذر در بین دانش آموزان پسر و دختر مناطق و نواحی

آموزشی استان را به خود اختصاص داده اند. کمترین نرخ در مورد دانش آموزان پسر مربوط به منطقه دلگان با (۱۰۷/۳۱ درصد) می باشد که دارای اختلاف (۵۶/۴۹ درصدی) است. در مورد دانش آموزان دختر، کمترین نرخ در مورد دانش آموزان پسر منطقه نصرت آباد (۵۶/۴۹ درصد) کمتر از منطقه دلگان به دوره راهنمایی است. در مورد دانش آموزان دختر، کمترین نرخ در مورد دانش آموزان دختر منطقه دشتیاری (۳۲/۸۰ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه زابل با (۱۰۴/۳۵ درصد) است که اختلاف (۷۱/۵۵ درصدی) حاکی از موفقیت بیشتر دانش آموزان منطقه زابل در گذر از دوره ابتدایی به راهنمایی است.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که در سال تحصیلی ۷۸-۷۹ نرخ گذر تحصیلی پسران و دختران استان یکسان نبوده است و پسران نسبت به دختران دارای نرخ گذر تحصیلی کامل تری بوده اند یعنی دانش آموزان پسر استان در مقایسه با دختران وضعیت مطلوب تری داشته اند. اختلاف نرخ گذر تحصیلی دختران و پسران گویای این نکته است که دختران استان (۱۱/۴۸ درصد) بیشتر از پسران استان یا ترک تحصیل نموده و یا پایه پنجم را تکرار کرده اند. در این سال بر خلاف سالهای قبل کمترین نرخ گذر دانش آموزان پسر و دختر مربوط به منطقه نوک آباد به ترتیب با (۳۹/۵۹ درصد) و (۴/۹۳ درصد) است که اختلاف (۳۴/۶۶ درصدی) را نشان می دهد در همین سال بیشترین نرخ گذر پسران و دختران مربوط به منطقه چابهار با (۱۱۷/۱۵ درصد) و نیک شهر با

(۱۰۸/۴۵ درصد) می باشد که هر دو منطقه دارای نرخ گذر صد درصد و حتی بیشتر بوده اند و در همین سال کمترین نرخ گذر تحصیلی پسران مربوطه به منطقه نوک آباد با (۳۹/۵۹ درصد) و بیشترین نرخ مربوط به منطقه چابهار با (۱۱۷/۱۵ درصد) است که اختلاف (۷۷/۵۶ درصد) بر این نکته تأکید می کند که دانش آموزان چابهار در گذر از دوره ابتدائی به راهنمایی به میزان (۷۷/۵۶ درصد) موفق تر بوده اند. در مقایسه با پسران، منطقه نوک آباد با (۴/۹۳ درصد) و منطقه نیک شهر با (۱۰۸/۴۵ درصد) کمترین و بیشترین نرخ گذر مربوط به دختران را به خود اختصاص داده اند که به تعبیر دیگر دانش آموزان دختر منطقه نوک آباد (۱۰۳/۵۲ درصد) کمتر از منطقه نیک شهر به دوره راهنمایی رسیده اند. نتایج این تحقیق با بعضی از تحقیقات انجام شده همخوان و با بعضی دیگر ناهمخوان است از جمله تحقیقات همخوانان می توان به پژوهشهای انجام شده از طرف دفتر هماهنگی طرح ها و برنامه ریزی آموزشی و پژوهش و پرورش و آموزش (عطا بخش، ۱۳۷۵)، (داش خانه، ۱۳۸۰) و (نبی زاده، ۱۳۸۱) اشاره کرد. نتایج این تحقیق با پژوهشهای (سهرابی و قاسمی، ۱۳۷۳) و (سالمی، ۱۳۷۶) ناهمخوان است. نتایج تحقیق این دو محقق حاکی از آن است که عملکرد دختران بهتر از پسران است و نرخ ارتقاء تحصیلی دختران بالاتر از پسران است که این مسئله می تواند ناشی از مشکلات فرهنگی موجود در استان باشد که جای تامل و بررسی بیشتری دارد.

نتایج این تحقیق نشان داد که نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری و روستائی استان در مقایسه با هم و در مناطق و نواحی یکسان نیست در این سال دانش آموزان شهری استان با نرخ گذر تحصیلی (۱۰۴/۹۳ درصد) نسبت به دانش آموزان روستائی (۵۸/۷۳ درصد) موفق شده اند به طور کامل و حتی بیشتر از صد درصد به دوره راهنمائی گذر کنند. اختلاف (۶۶/۲۰ درصدی) بین دانش آموزان شهری و روستائی استان حاکی از آن است که دانش آموزان روستائی در مقایسه با شهری (۶۶/۲۰ درصد) کمتر به دوره راهنمائی رسیده اند که یا ترک تحصیل کرده و یا پایه پنجم را تکرار نموده اند. در همین سال کمترین نرخ گذر تحصیلی در شهر مربوط به منطقه دلگان با (۳۶/۳۸ درصد) و مناطق روستائی مربوط به منطقه بزمان با (۱۰/۴۵ درصد) است که اختلاف (۲۵/۹۳ درصدی) را نشان می دهد در واقع دانش آموزان روستائی بزمان (۲۵/۹۳ درصد) کمتر از دانش آموزان شهری موفق به عبور از دوره ابتدائی شده اند. بیشترین نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری مربوط به منطقه نیکشهر با (۱۳۴/۲۹ درصد) و بیشترین نرخ گذر تحصیل دانش آموزان روستائی با (۸۴/۶۵ درصد) مربوط به منطقه شهرکی و ناروئی است. اختلاف بیشترین نرخ گذر این دو منطقه در شهر و روستا (۴۹/۶۴ درصد) است که حاکی از نرخ گذر پایین تر منطقه روستائی شهرکی و ناروئی است.

نتایج حاصل از این پژوهش در این سال نشان داد که نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری و روستائی استان در مناطق و نواحی یکسان نیست و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدائی نگردیده اند در این راستا نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری استان (۹۰/۹۱ درصد) و همین نرخ برای دانش آموزان روستائی (۵۹/۳۶ درصد) است که اختلاف (۳۱/۵۵ درصدی) را نشان می دهد به عبارت دیگر دانش آموزان شهری استان (۳۱/۵۵ درصد) بیشتر از دانش آموزان روستائی وارد دوره راهنمائی گردیده اند در همین سال بیشترین نرخ گذر تحصیلی شهری به منطقه زابلی با (۱۳۲/۷۸ درصد) تعلق دارد و بیشترین نرخ گذر تحصیلی روستائی مربوط به منطقه بزمان با (۱۲۵/۴۸ درصد) است هرچند که هر دو منطقه دارای نرخ گذر تحصیلی کامل و بیشتر از صد می باشند ولی در همین رابطه نرخ گذر تحصیلی روستایی (۷/۳۹ درصد) از مناطق شهری پائین تر

می باشند. در سال تحصیلی ۷۶-۷۷ اختلاف کمترین نرخ گذر واقعی تحصیلی مناطق شهری (۹۴/۴۶ درصد) است که به مناطق بزمان و زابلی تعلق دارد در واقع نرخ گذر منطقه بزمان (۹۴/۴۴ درصد) از منطقه شهری زابلی پائین تر است. در این سال کمترین نرخ گذر تحصیلی

دانش آموزان روستایی با (۲۲/۵۷ درصد) به منطقه جالق و بیشترین نرخ به منطقه بزمان با (۱۲۵/۴۸ درصد) تعلق دارد که اختلاف (۱۰۲/۹۱ درصدی) را نشان می دهد به عبارتی

دانش آموزان روستائی منطقه جالق (۱۰۲/۹۱ درصد) کمتر از دانش آموزان منطقه بزمان

به دوره راهنمائی رسیده اند .

نتایج این تحقیق نشان داد که نرخ گذر تحصیلی واقعی دانش آموزان شهری و روستائی استان در هیچ کدام از مناطق و نواحی یکسان نبوده است و همه دانش آموزان موفق به عبور از مقطع ابتدائی به راهنمائی نگردیده اند که یا ترک تحصیل نموده و یا سال پنجم ابتدائی را مجدداً تکرار نموده اند در این سال (۹۸/۴۱ درصد) از دانش آموزان شهری استان موفق به عبور از مقطع ابتدائی شده اند و همین نرخ برای دانش آموزان روستائی (۷۱/۴۰ درصد) است که نرخ آنان (۲۷/۰۱ درصد) از دانش آموزان شهری پائین تر است. از طرفی منطقه شهری قصر قند با (۷۴/۸۴ درصد) و منطقه روستائی نیکشهر با (۲۵/۴۳ درصد) کمترین نرخ گذر را به خود اختصاص داده اند. اختلاف کمترین و بیشترین نرخ گذر تحصیلی بین مناطق شهری و روستائی به ترتیب (۴۹/۴۱ درصد) و (۲۰/۲۵ درصد) می باشد که حاکی از نابرابری نرخ گذر در بین دانش آموزان شهری و روستائی است.

نتایج حاصل از این تحقیق گویای آن است که نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری و روستائی در مناطق و نواحی آموزشی استان یکسان نبوده و همه دانش آموزان روستائی موفق نشده اند به طور کامل از مقطع ابتدائی به راهنمائی عبور کنند ولی در این سال دانش آموزان شهری مقطع ابتدائی به غیر از مناطق بنجار، ناحیه یک زاهدان و دشتیاری همگی موفق شده اند که بطور کامل و حتی بیشتر از صد درصد به دوره راهنمائی گذر کنند نرخ گذر در این سال گویای رشد نسبت به سالهای قبل است. از طرفی دیگر وضعیت دانش آموزان مناطق و نواحی روستائی در این سال مناسب نبوده و در

بعضی موارد دارای کاهش برابر (پنجاه درصد) بوده است که از جمله می توان به منطقه نوک آباد با پائین ترین نرخ گذر (۲۴/۹۶درصدی) اشاره نمود . نتیجه این تحقیق با پژوهشهای دفتر هماهنگی طرح های وزارت آموزش و پرورش همخوان است (سالمی ، ۱۳۷۶).

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که منطقه بزمان با (۲۹/۸۲درصد) کمترین نرخ گذر در بین مناطق و نواحی آموزشی استان و منطقه کنارک با (۱۰۱/۱۹درصد) بیشتر نرخ گذر را دارا بوده اند اختلاف نرخ گذر بین این دو منطقه (۷۱/۳۷درصد) می باشد که حاکی از این مسئله است که دانش آموزان منطقه بزمان در مقایسه با کنارک (۷۱/۳۷درصد) کمتر موفق به عبور از دوره ابتدائی به راهنمائی گردیده اند و از این تعداد برخی ترک تحصیل و برخی پایه پنجم را تکرار نموده اند.

نتایج حاصل از این تحقیق در این سال حاکی از آن است که نصرت آباد با نرخ گذر (۳۳/۸۲درصد) کمترین نرخ در بین مناطق و نواحی را داراست و شهرستان زابل با (۹۶/۰۶درصد) بیشترین نرخ گذر را به خود اختصاص داده است.

اختلاف نرخ گذر در بین دو منطقه (۶۲/۲۴درصد) است و گویای این نکته است که دانش آموزان شهرستان زابل (۶۲/۲۴درصد) بیشتر از دانش آموزان منطقه نصرت آباد دوره

ابتدائی را پشت سر گذاشته و وارد دوره راهنمایی شده اند. با این وجود نرخ گذر تحصیلی در این سال در هیچ منطقه و ناحیه صد درصد نبوده است.

بررسیهای انجام شده در این پژوهش نشان داد که منطقه نصرت آباد با (۴۸/۵۳ درصد) کمترین نرخ گذر در میان مناطق و نواحی آموزشی استان را داشته است و شهرستان زابل با (۱۰۴/۲۱ درصد) بیشترین نرخ گذر را به خود اختصاص داده است ، اختلاف بیشترین و کمترین نرخ گذر حاکی از آن است که دانش آموزان منطقه نصرت آباد (۵۵/۶۸ درصد) کمتر از دانش آموزان شهرستان زابل موفق به عبور از دوره ابتدایی به راهنمایی گردیده اند. در این سال شهرستان زابل دارای نرخ گذر واقعی تحصیلی بیشتر از صد درصد است .

بررسی های انجام شده در این سال حاکی از آن است که کمترین نرخ گذر مربوط به منطقه نوک آباد با (۲۴/۹۶ درصد) است. اختلاف نرخ گذر تحصیلی بین این دو منطقه (۸۶/۳۵ درصد) است و گویای عبور کمتر دانش آموزان نوک آباد به دوره راهنمایی است.

نتایج حاصل از این تحقیق در طی سالهای ۷۶ لغایت ۸۰ نشان داد که افزایش نرخ گذر تحصیلی در مناطق و نواحی آموزشی استان با نوسان همراه بوده است بدینصورت که به غیر از چند منطقه که دارای سیر صعودی در نرخ گذر تحصیلی بوده اند بقیه مناطق با افزایش و کاهش تدریجی نوسان روبه رو

بوده اند. با این وجود اطلاعات حاصل از نرخ گذر تحصیلی از سال ۷۵ لغایت ۷۹ نشان می دهد که میانگین نرخ گذر تحصیلی از (۷۵/۴۶ درصد) در سال ۷۵ (۹۲/۴۵ درصد) در سال ۷۹ ارتقاء یافته است که رشدی معادل (۲۲/۵۲ درصد) را نشان می دهد. نتایج این تحقیق با پژوهشهای انجمن شام شده توسط (عطا بخش ، ۱۳۷۵) ، (دبیری ، ۱۳۷۸) و (نبی زاده ، ۱۳۸۰) همخوان است .

۱. راه اندازی شبکه اطلاعات مدیریت در سازمان آموزش و پرورش به منظور دسترسی محققین به آمارهای مورد نیاز
۲. آموزش مدیران مناطق و نواحی آموزشی استان با شاخص ها و روشهای تحلیلی برنامه ریزی آموزشی به منظور آگاهی از نحوه سنجش عملکرد نظام آموزشی و استقرار یک نظام آموزشی کارآمد
۳. با توجه به اینکه بعضی از مناطق و نواحی در طی چند سال اخیر دارای نرخ گذر بالاتری نسبت به دیگر مناطق بوده اند اجرای یک آزمون معتبر و استاندارد از آموخته های محصلان به منظور حصول از کیفیت تحصیلی آنان ضروری است .
۴. بررسی علل و عوامل پایین بودن نرخ گذر تحصیلی دانش آموزان شهری و روستایی مناطق و نواحی آموزشی استان و تدارک برنامه ریزیهای لازم برای کسب منابع مادی - مالی و انسانی لازم است.
۵. توصیه می شود تحقیقی به منظور بررسی وضعیت دانش آموزانی که ترک تحصیل نموده اند و از گردونه نظام آموزشی خارج شده اند انجام گیرد.
۶. با توجه به پائین بودن نرخ گذر تحصیلی دختران نسبت به پسران ضروری است برنامه هایی ویژه جهت ارتقاء نرخ گذر آن چاره اندیشی شود .
۷. به منظور غلبه بر محدودیت های فرهنگی مناطق و نواحی استفاده از راه حل های مبتنی بر جوامع محلی از جمله حمل و نقل زنان به مدارس و استفاده از معلمان در خانه مفید است .

۸. پیشنهاد می گردد نرخ گذر تحصیلی از دوره راهنمایی به متوسطه مورد بررسی قرار گیرد .

۹. پیشنهاد می گردد نرخ گذر تحصیلی با استانهای دیگر و کشور مقایسه گردد.

۱. فقدان منابع اطلاعات کتابخانه ای در زمینه موضوع تحقیق در استان

۲. عدم دسترسی کامل به اطلاعات آماری در آموزش و پرورش استان

۳. به دلیل فقدان اطلاعات مربوط به دانش آموزان دختر و پسر شهری و روستائی

در آموزش و پرورش استان نرخ گذر این دانش آموزان محاسبه نشده است .

- ۱- آموختن برای زیستن از انتشارات سازمان ملل
- ۲- داش خانه، فاطمه (۱۳۸۰)، بررسی عوامل مؤثر در نابرابری های آموزشی در دوره آموزشی عمومی به منظور ارایه مدلی نظری برای آموزش دختران، فصلنامه تعلیم و تربیت، سال ۱۷، شماره ۴.
- ۳- دبیری، عباس (۱۳۷۸)، بررسی میزان نابرابری فرصت های آموزشی دوره های تحصیلی ابتدائی و راهنمائی استان هرمزگان در سال تحصیلی ۷۷-۱۳۷۶، پایان نامه کارشناسی ارشد برنامه ریزی آموزشی، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.
- ۴- دفتر هماهنگی و تلفیق طرحها و برنامه ریزی توسعه آمار آموزش و پرورش، وزارت آموزش و پرورش ۱۳۷۱.
- ۵- زینلی پور، (۱۳۷۷)، بررسی کمی و کیفی آموزش و پرورش ابتدائی استان هرمزگان (۷۲-۶۸) و مقایسه با برنامه اول، انتشارات شورای تحقیقات آموزش و پرورش استان هرمزگان.
- ۶- سالمی، (۱۳۷۶)، بررسی کارائی درونی آموزش راهنمائی استان خوزستان در هر دوره ۷۳-۶۹، انتشارات شورای تحقیقات آموزش و پرورش ابتدائی استان خوزستان، پایان نامه کارشناسی ارشد.
- ۷- ستاری فر، محمد (۱۳۸۱)، شاخص های توسعه انسانی هفته نامه خبری - تحلیلی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور شماره ۱۲ دی ماه ۱۳۸۱.

- ۸- سهرابی، حمید و قاسمیان، سعید (۱۳۷۳)، بررسی کارآئی داخلی آموزش و پرورش در ایران در طی سالهای ۷۲-۶۸، نشریه گزیده اقتصادی - اجتماعی شماره ۸۵۴، ۱۵۵، انتشارات برنامه و بودجه ص ۱۱، ۱۰.
- ۹- عطا بخش، سعید (۱۳۷۵)، بررسی کارآئی درونی آموزش ابتدائی عشایر استان خوزستان طی سالهای ۷۴-۶۸، انتشارات شورای تحقیقات آموزش و پرورش استان خوزستان.
- ۱۰- قاسمیان، سعید (۱۳۷۵) سیمای آموزش و پرورش در جهان و ایران دوره ۱۹۹۳ - ۱۹۸۰، مجله برنامه و بودجه شماره یازدهم سال اول اسفند ۷۵.
- ۱۱- کلیات نظام آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ص، ۲۷
- ۱۲- نبی زاده سرابندی، سیما (۱۳۸۱)، رتبه بندی مناطق و نواحی آموزشی استان سیستان و بلوچستان از نظر فرصت های آموزشی در سال تحصیلی ۷۶-۱۳۷۵، انتشارات شورای آموزش و پرورش استان سیستان و بلوچستان.
- ۱۳- معروفی، یحیی (۱۳۷۹)، بررسی نابرابری فرصتهای آموزشی دوره متوسطه در مناطق آموزش استان کردستان در سنوات تحصیلی ۷۲-۷۱ الی ۷۸-۷۷، انتشارات شورای آموزش و پرورش استان کردستان.

- 1- Bent, Rudyard K and etal "Secondary school curriculum, Prin, D.C. Heath and company.
- 2- Hersey,Paul and Blanchard ken Manage ment of organizational Behavior , Fifth edition 1988.
- 3- Itao Arnvlto F. Gtz Adriser/ consultant with the assistance of ms "Enterpreneurship and Enterpise :Thailand and selecred countries,Experience.
- 4- Schultz, T.W. (1961). Investment in Humun Capital American Economic Review, VOL, 51.
- 5- Unesco , Education – Right to education .